

HALKIN KURTULUŞU

6 MART 1978
400 KURUŞ
98

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Proletarya ve köylüler, devrimin bayrağı altında toplanacaklardır

Ecevit hükümetinin her yeni uygulaması, bu hükümete umutlarını bağlayan ve CHP'ye oy veren milyonlarca emekçi açısından önemli ve hayati derslerle doludur.

Gazetemize tütün taban fiyatlarıyla ilgili olarak gelen mektuplardan birinde, üreticiler şöyle yazıyorlar:

"Artık anladık ki, CHP ezilen emekçi, işçi, köylü, dar gelirli esnaf ve memurların yanında değil, hakim sınıfların yanında yer almaktadır."

Kuşku yoktur ki, bu mektup hemen her köy ve kasabada, her şehirde yaygın olan bir durumu yansıtmaktadır.

CHP'nin vaadleriyle yaptıkları arasındaki farkı gören emekçiler, CHP'ne karşı tutumlarını CHP'den ve umup da ne bulduklarını çoktan değerlendirmeye başlamışlardır.

Şimdi CHP'yi umut olarak gören her işçi köylü ve memur CHP'nin kendisini aldatıp aldatmadığını, kendisinin karanlık zulüm düzenine karşı duyduğu nefreti CHP'nin sömürüp sömürmediğini tartmaktadır.

CHP' DEVRİM İSTEYEN EMEKÇİLERİ ALDATARAK HÜKÜMET OLDU

Boş vaadler ve hayallerle Türkiye halkını aldatan CHP, devrim isteyen milyonlarca emekçinin umudunun ticaretini yaptı ve milyonlarca emekçinin desteğini çantada keklik gördüğü için hakim sınıflarla uzlaşma siyasetini daha da derinleştirme cesaretini kendinde buldu.

CHP Marksist-Leninistlerin devrimci tek alternatif olarak henüz kendilerini geniş emekçi yığınlara kabul ettirememiş olmalarından da yararlanarak milyonlarca işçi, köylü ve memuru ucuz yalanları ve boş vaadleriyle peşinden sürüklemeyi başardı.

PROLETER DEVRİMCİ HAREKETİN ZAAFLARININ ROLÜ

Proleter devrimci hareketin henüz genç ve zayıf olması, yakın

Dev.Sa.7.Sü.7'de

BÜTÜN HALK, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YENİ SALDIRILARI KARŞISINDA DİRENECEKTİR

CHP'nin bütün aldatıcı manevraları ve gözboyayıcı demeçleri ve uygulamaları bir tarafa bırakılırsa, faşist diktatörlüğün temel politikalarının hiç birinin CHP hükümetiyle birlikte değişmediği görülmektedir.

Kapitalist dünya sisteminin tümünü saran derin bunalımın da zorunlu bir sonucu olarak ülkemizde emekçi yığınlar ekonomik açıdan gittikçe daha yoğun saldırılarla karşılaşmaktadırlar.

Yeni ekonomik "tedbirler" yavaş yavaş ortaya çıktıkça CHP hükümetinin kimlere hizmet eden bir hükümet olduğu da ortaya çıkıyor. Bu öylesine bir ortaya çıkış ki, CHP'nin en sadık şakşakçıları bile mırın kırın etmeye başladılar.

* KONTR-GERİLLA, MİT DAĞITILMALIDIR!
* MHP, ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

Ekonomik baskılar genellikle siyasi baskıların temelini oluştururlar.

Bugün de hakim sınıfların ekonomik saldırıları, ona eş giden faşist terörün yoğunlaşması ile birlikte geliyor.

CHP hükümeti, sahte "demokrat" ve "anti-faşist" çığlıklar ata ata, alttan alta bu saldırıya zemin hazırlıyor ve kendisi de katılıyor.

CHP çıkarını faşist diktatörlüğün ayakta kalmasında görüyor ve bu nedenle de devrimci uyanışın karşısında, devrimci güçlerin karşısında, halkın karşısında yer alıyor. Ama bunu açık açık değil, kitleleri uyuşturmaya, aldatmaya kalkışırak yapıyor.

* İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR

BUNUN BİR SONUCU OLARAK CHP HÜKÜMETİ FAŞİZME KARŞI MÜCADELE ETMİYOR

CHP hükümeti faşistlere karşı, faşist diktatörlüğe karşı mücadele ediyor mu?

Yakalanan 3-4 ülkücü, 3-4 Ülkü Ocağına yapılan baskınlar, bazı tayinler, bazı genel müdürlerin değiştirilmesi göz boyamak için midir? Yoksa doğrudan doğruya "faşist diktatörlüğe indirilen darbeler" mi?

Bizce bunlar göz boyama amacına hizmet etmektedir.

CHP hükümeti bu kadarını da yapmasa dayandığı kitlelerin öfkesinden ve nefretinden kendini asla kurtaramazdı.

CHP hükümeti Kontr-Ge-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Sovyetlerdeki kapitalist ekonominin doğal ve kaçınılmaz sonucu: yeni zamlar

Sovyetler Birliği'nde birçok mala zam yapıldı. Yeni Sovyet burjuvazisi benzine ve petrolden çıkan mallara % 100, kahveye % 400 zam yaptı. Özellikle petrole yapılan zamdan sonra, hammaddesi petrol olan plastikten gömleğe kadar pek çok günlük tüketim maddesine yeni zamların yapılması uzak değildir.

Bu zamlar Sovyetler Birliği'ndeki kapitalist ekonominin bir parçası ve sonucudur. Kruşçev revizyonizmi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin yönetimini 1957'lerde ele geçirdikten sonra fabrikaları merkezi sosyalist planlamadan çıkardı. Her işletme kendi hesabına çalışmaya başladı. Lenin ve Stalin döneminde fabrikalar toplumun ihtiyacını karşılamak için çalışırken, artık her fabrikanın başarısı, sağladığı kâra göre değerlendirildi. Bugün yapılan zamlar, bütün kapitalist ekonomilerin olduğu gibi Sovyet ekonomisinin de kaçınılmaz buhranının göstergesidir. Brejnev revizyonistlerinin içine düştükleri buhran, günlük tüketim maddeleri durmadan pahalanan Macaristan ve Polonya kapitalist ekonomilerinde ve diğer COMECON ülkelerinde sık sık görülmektedir. Oysa, örneğin Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nde fiyatlar artmak şöyle dursun azalmakta, ücretler ise sürekli artmaktadır.

Diğer yandan Sovyet ekonomisinin buhranı, emperyalist sistemin buhranının parçasıdır. Sovyet sosyal-emperyalistleri içine düştükleri buhranı bu zamlar aracılığıyla Sovyet halkına bindiriyor

Dev.sa.7.sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

Parti Bayrağı'nı selamlıyoruz

Ülkemizde proletaryanın devrimci programının ortaya konması, proleter devrimcilerin birliğinin sağlanması ve işçi sınıfının devrimci partisinin inşası için verilen mücadelenin bir ürünü olan PARTİ BAYRAĞI'nın birinci sayısı yayınlandı.

Bu, ülkemizdeki işçi sınıfı ve proleter devrimci hareket açısından, devrim mücadelesi açısından olağanüstü önemde bir olay ve bir dönüm noktasıdır.

PARTİ BAYRAĞI, birinci sayısında "Devrimci Proletarya'nın Mücadele Platformu"nu yayınlamaktadır. O, bu yolla dostun düşmanın gözü önünde göndere kızıl bir bayrak çekmektedir.

"Devrimci Proletarya'nın Mücadele Platformu" mücadelemizin uzak ve yakın hedeflerini, bu hedefe varabilmek için yapmamız gerekenleri ve geçmemiz gereken yolu ortaya koyuyor. Azami hedefimiz olan sınıfsız toplumu ve ona varmak için geçeceğimiz Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalist Devrim yolunu vurguluyor. O, mücadelemizde yolumuzu aydınlatan kuvvetli bir ışıktır.

İşte biz, bugünkü köhnemiş dünyayı onun ışığında ve onun gösterdiği yolda mücadele ederek yerle bir edecek; ve yeni dünyayı onun ışığında kuracağız.

"Devrimci Proletarya'nın Mücadele Platformu"nun yayınlanması işçi sınıfının ve halkımızın mücadelesinde yeni bir aşamanın başlangıcıdır. İşçi sınıfının ileri savaşçıları, proleter devrimciler, sınıfı ve kitleleri işte bu mücadele platformu ile devrim yolunda eğitecek, seferber edecek ve örgütlendirecektir. Emperyalizme ve hakim sınıflara karşı mücadelenin safları artık daha düzenli daha sıkı olacak ve her alandaki tek tek bütün mücadeleler, şimdi bir tek büyük mücadelenin düzenli parçaları olacaktır.

Bu mücadelenin en ileri savaşçıları bu platform üzerinde birleştirecek ve Partimizi, işçi sınıfının devrimci partisini onun üzerine kuracağız.

PARTİ BAYRAĞI, bütün mücadelemizde olduğu gibi, bütün mücadelelerimizin vazgeçilmez öncüsü olan Partimizin inşasında ve O'nun savaşçı kadrolarının yetiştirilmesinde de kuvvetli bir silahımızdır.

PARTİ BAYRAĞI ideolojik planda da işçi sınıfının ideolojisi Marksizm-Leninizm ile O'na düşman her türden burjuva, revizyonist, reformist ve oportünist ideolojiler arasına keskin bir sınır çekmektedir. O, ideolojik alanda yürüttüğümüz mücadelede de kuvvetli bir silahımızdır.

Halkın Kurtuluşu, PARTİ BAYRAĞI'nı ve O'nun Marksist-Leninist çizgisini çoşkuyla selamlıyor.

Yolumuz bugün daha aydınlık, gücümüz şimdi daha büyüktür. Biz PARTİ BAYRAĞI'nın altında yürüyeceğiz.

CHP hükümetinin milyonlarca emekçiye armağanı: devalüasyon, zam, işsizlik

● HALK KİTLELERİ BUHRANIN EKONOMİK YÜKÜ ALTINDA EZİLMEMELİ, PAHALILIĞI ÖNLEYECEK, ZAMLARI GERİ ALACAK TEDBİRLER ALINMALI; EMEKÇİ HALKIN YAŞAMA DÜZEYİ YÜKSELTİLMELİDİR.

● 8 SAATLİK İŞGÜNÜ HER YERDE UYGULANMALIDIR.

● TÜM ÇALIŞANLARA, GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI TANINMALIDIR.

● EŞİT İŞE, EŞİT ÜCRET VERİLMELİ, ASGARİ ÜCRET BUGÜNKÜ HAYAT PAHALILIĞI DİKKATE ALINARAK YÜKSELTİLMELİDİR.

● LOKAVT YASAKLANMALI, İŞÇİ SINIFINA GENEL GREV, SİYASİ GREV VE DAYANIŞMA GREVİ HAKKI VERİLMELİDİR. REFERANDUM YASALLAŞMALIDIR.

● TOPRAK AĞALARININ TOPRAKLARINA VE HAZİNE ARAZİLERİNE TAZMİNATSIZ OLARAK EL KONULMALI, TOPRAKSIZ VE AZ TOPRAKLI KÖYLÜLERE DAĞITILMALI, KÖYLÜLERİN BANKALARA VE TEFECİLERE OLAN BORÇLARI İPTAL EDİLMELİ VE TOPRAKLARI ÜZERİNDEKİ İPOTEKLER KALDIRILMALI, TARIM ÜRÜNLERİNİN TABAN FİYATLARININ TESPİTİNDE KÖYLÜLER SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMALIDIR.

Emperyalistler ve egemen sınıflar CHP hükümeti eliyle 1 Mart'ta yeni bir devalüasyon kararı almışlar ve Türk lirasının değerini yabancı paralar karşısında ortalama %32,5 oranında düşürmüşlerdir.

Devalüasyon kararıyla CHP Hükümetinin bunun arkasından almayı düşündüğü yeni ekonomik kararlarla, ülkemiz üzerindeki emperyalist sömürü artarak ülkemizin emperyalizme olan bağımlılığı pekişecek, zamlar ve fiyat artışları zincirleme bir şekilde birbirini izleyecek ve emekçi halkın satın alma gücü ve gerçek geliri düşecektir.

CHP Hükümeti yeni devalüasyon kararıyla buhranın sonuçlarını ezilen halk kitlelerinin omuzlarına yüklemiş, milyonlarca emekçiyi daha büyük oranda sefaletin kucağına itmiştir. Üstelik yeni vergi "tedbirleriyle" ve işçi ücretlerini dondurma hazırlıklarıyla, bu açlığı ve sefaleti daha da derinleştirmeyi hedeflemektedir.

Yeni devalüasyon aracı sadece siyasi planda değil, aynı zamanda ekonomik planda da CHP hükümetinin emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağaları açısından, hangi işlevi görmek üzere kurulduğunu açık bir şekilde göstermektedir.

Milyonlarca emekçi, bugün bizzat kendi deneyleriyle dostunu ve düşmanını tanımakta, gerçek kurtuluşun nerede olduğunu ve bunu nasıl sağlayacağını gene kendi deneyleriyle görebilmektedir.

Önümüzdeki dönem emperyalistlerin ve egemen sınıfların kitleler üzerindeki ekonomik saldırılarının yanısıra siyasi saldırılarının da yoğunlaşacağı, buna karşılık işçilerin, köylülerin ve milyonlarca emekçinin daha büyük bir hızla devrimcileşecekleri ve mücadeleye atılacakları bir dönem olacaktır.

Ezilen halk kitleleri emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırıları karşısında boyun eğmeyecektir.

Kitlelerin gerçek önderleri, bugün onların somut talepleri çerçevesinde yükselen mücadelesine önderlik etmeli, bu mücadeleyi örgütlemelidirler.

BU KONUDA AYRINTILI HABERİMİZ 3. SAYFADA

Üniversitelerden polis ve faşist çeteler atılmalı, can güvenliği sağlanmalıdır

1 Mart'ta açılan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde polis ve faşist çetelerin devrimci öğrencilere saldırısıyla "öğrenim" başladı.

Sabah erkenden Merkez Binanın kapılarını tutan çok sayıda polis, faşist komandoları içeri aldı. Devrimci öğrenciler Fakülteye sokulmayınca bunu protesto ettiler. Bu sırada polis ve faşist komandolar, devrimci öğrencilere karşı önceden planladıkları saldırıya geçtiler. Birçok devrimci öğrenciyi yaraladılar. Olay yerinde bulunan bir gazetenin fotomuhabiri de faşistler tarafından ölümle tehdit edildi.

Devrimci öğrenciler Fakülteye girmekte direnince, faşist polis onları kapılara konan turnikelerden, kimlik kontrolu yaparak içeriye aldı.

Derslikte polis, faşist komandolar ve devrimci öğrenciler ayrı yerlere oturttu. "Çatışmayı önlemek" gerekçesiyle sıra aralarını ve kapıları tutan polisle komandolar yine devrimcilere saldırdılar. Faşist polis daha sonra devrimci öğrencileri dışarı attı.

İşte faşist diktatörlük katil polis sürülerini saldırtarak, üniversite "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" böyle sağlıyor.

Bu olay, reformist CHP hükümetinin "eğitim, öğrenim" politikasının nasıl uygulanacağının açık bir göstergesidir.

Ecevit'in bu konudaki vaatleri arasında "öğrenimin her öğrenciye açık olacağı, öğrenimi engellemek isteyenlere fırsat tanınmayacağı" vardı. Oysa uygulama, öğrenim kurumlarına yalnızca faşist komandoların alınacağını, devrimci öğrencilerin de, "öğrenimi engelleyiciler" olarak tanımlandığını, dışarı atılacaklarını ortaya koymaktadır.

Anılara, "çocuklarının can güvenliği" sağlayacağını söyleyen CHP hükümeti, fakülteleri faşist polis ve komandoların saldırı üssü haline getirerek, can güvenliğini nasıl sağlayacağı konusunda açık bir kanıt getirmektedir.

Bu olay faşist diktatörlüğün MC hükümeti döneminde rastlanmayan bir uygulamayı da gözler önüne sermektedir: Faşist polis, öğrenim yapılırken dersliklere kalmış ve saldırısını burada da sürdürmüştür.

"Üniversite özerkliği ve özgür öğrenim"i dilinden düşürmeyen CHP reformistleri, bu konuda da söylediklerinin tam tersini yapmışlardır.

Dev.Sa.7.Sü.8'de

KOMAL Yayınevi yöneticisinin tutuklanmasını protesto ediyoruz

26 Şubat 1978 tarihinde RIZGARİ Aylık Siyasi ve Kültürel Derginin İstanbul Bürosu adresine gönderilmiş kolilerine polisçe el konulmuştur.

KOMAL Yayınevinin son olarak yayınladığı C.Ali Bedirxan tarafından "Türkiye Reisicumhuru Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine Açık Mektup" adlı kitap, yayınevi üzerinde uzun zamandan beri süregelen baskıların bir halkası olarak

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Nikaragua Halkı Somoza Diktatörlüğüne Karşı Silahlı Mücadeleyi Geliştiriyor

Orta Amerika'nın küçük bir ülkesi olan Nikaragua'da, faşist şiddete karşı halk silahlı mücadelenin alevlerini tutuşturdu. Şubat ayı içinde faşist diktatör Somoza, Pinoşe'yi taklit ederek silahlı komandoların denetiminde düzmece seçim oyununa başvurdu. Halkın yüzde 75'i seçimlere katılmadı. Diktatörlüğe karşı olan bir politikacının öldürülmesiyle işçiler genel greve gitti. Yürüyüş ve polisle çatışmalar yaygınlaştı.

Ülkenin her yanına asılan ilanlarda "Somoza'ya ölüm" yazılı. Başkent Monagua'da halkın protesto gösterileri birbirini izliyor. Amerikan subaylarının komutasındaki Ulusal Muhafız Birliği, kadın, çocuk ayırmaksızın, kitleye ateş açıyor. Faşist terör kurbanlarının sayısı belli değil.

Şili'de Pinoşe, Brezilya'da Geisel, Bolivya'da Banzer, Arjantin'de Videla faşist diktatörlükleri gibi Somoza da Amerikan emperyalizminin uşağıdır. Her alanda halkın nefreti ve mücadelesiyle karşı karşıyadır. 1981'den önce başkanlıktan çekilmeyeceğini duyurduğu konuşmasını kurşun geçirmeyen bir cam kulübenin içinde ve muhafızlarının silahlarının gölgesinde yapabilmiştir.

Nikaragua halkı, faşist şiddete karşı genel grev ve gösterilerin yanı sıra şehirlerde ve köylerde silahlı eylemlerini artırıyor. Yurtseverler, Riva ve Granada bölgesinde faşist Ulusal Muhafız Birliği'nin kışlalarına saldırdılar. Köylerde de rejimin silahlı bekçileriyle çatışmalar artıyor. Bütün halk düşmanı rejimler gibi Somoza faşist diktatörlüğünün de kaçınılmaz sonu, kesin yıkılışı Nikaragua halkının silahlı mücadelesiyle sağlanacaktır.

Belgrad toplantıları, Helsinki Avrupa Güvenlik Konferansının yolundadır

1975 Helsinki Konferansının kararlarını uygulamak ve geliştirmek için toplanan Belgrad Konferansı çalışmalarını sürdürüyor. Sözde Avrupa'nın güvenliği için toplanmış bulunan Helsinki Konferansı, gerçekte Avrupa'da halkların güvenliğine kurulmuş büyük bir tuzaktır. Burada iki süper devlet Avrupa'da sözde "silahsızlanma", "barış", "yumuşama" üzerine parlak sözler söylediler.

Belgrad toplantıları "insan haklarının korunması" ile ilgili madde üzerinde uzayıp gidiyor. Toplantıya katılan Amerikan temsilcileri ve diğerleri, Sovyetler Birliği'ni bu madde üzerinde Helsinki kararlarını uygulamamakla suçluyorlar. Evet, Sovyet revizyonist sisteminde, rejimin her türlü muhalifi hapse ve deli hastahanelerine atılıyor. Ancak aynı biçimde Amerika'da zencilerden maden işçilerine kadar zulüm ve baskı sürüp gidiyor. Almanya'da her türden kişi ve konut güvenliğini polis vahşetinin insafına bırakan yasa kabul edileli daha bir ay olmadı.

Şimdi Belgrad'da, Helsinki Konferansının kararları uygulanmak üzere ardı arkası kesilmeyen toplantılar yapılıyor. Sovyet temsilcileriyle diğer emperyalistler arasında uyuşma sağlanamazsa, araya Yugoslav revizyonistleri giriyor. Nitekim geçenlerde Sovyet temsilcisi toplantıyı terkedince, Tito şahsen Brejnev'le görüşerek toplantıların yeniden başlamasını sağladı. Buradaki anlaşmazlıklar, Avrupa halklarına karşı kurulan komplodan sağlanacak çıkarlarla ilgilidir. Tıpkı sözde "silahsızlanma" üstüne SALT görüşmeleri gibi, Belgrad toplantıları da uzayıp gitmektedir. Belgrad'da toplanan her türden emperyalist, kendilerini barışı sağlayabilecek güçler gibi göstermeye özel dikkat göstermektedir.

Ancak başka yerlerde olduğu gibi Avrupa'da da insan hakları ve barış emperyalistler arası görüşmelerle asla sağlanamaz. Avrupa halkları, başta proletarya, iki süper devlete ve ülkelerindeki tekelci burjuvaziye ve her türden gericiye karşı, devrim yolunda kararlılıkla ilerleyecektir. Belgrad top-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Petrol üreticisi ülkeler üzerindeki baskı ve tehditler

Son günlerde ABD Enerji Bakanı James Schlesinger Suudi Arabistan'a altı günlük bir ziyarette bulundu. Bu yüksek düzeydeki ABD yöneticisinin ziyaretinde, OPEC ülkeleriyle ilişkilerinde ABD emperyalizminin çıkarlarının hararetli savunucusu olan gerici Suudi Arabistan rejimi ile gelecekteki ilişkiler ele alınmıştır. Schlesinger'in Riyad'ı ziyareti, OPEC üyesi ülkelerin ekonomik bağımsızlıklarını güçlendirme yolunda adım attıkları ve ABD ve diğer sanayileşmiş ülkelerin, kendileriyle eşitsiz ticaret ilişkileri içindeki ayrıcalıklarını koruma çabalarına karşı protesto seslerini yükselttikleri bir sırada gerçekleştirildi.

Vaşington, Suudi Arabistan'ın, bu örgütün üye ülkelerinin birliğinin parçalanmasında ve onların ekonomik çıkarları doğrultusunda mücadelenin sabote edilmesinde daha da büyük rol oynamasıyla ilgilenmektedir. Gerici rejimin şefleriyle yapılan konuşmalarda ABD emperyalizminin elçisi, bu rejimden, ABD'de "stratejik" bir petrol rezervinin yaratılmasına katkıda bulunmasını istedi.

Schlesinger, Suudi Arabistan'da faaliyet gösteren ve ülkenin ham petrolünün hemen hemen tümünü işleten ABD petrol şirketi Aramco'yu ziyaret etti.

Suudi Arabistan'ı ziyaretinden sonra Schlesinger, tartışılan sorunlar konusunda Riyad'da bulduğu tam anlayış nedeniyle "hoşnutluğunu" belirtti. Suudi Arabistan'ın doları destekleyen tutumunu övdü ve bu tutumun diğer OPEC üyesi ülkeler tarafından da benimsenmesi gerektiğini söyledi.

ABD emperyalizminin elçilerinin İran ve Suudi Arabistan'daki ABD yanlısı gerici rejimlerle kulis çalışmaları yürüttükleri bir sırada Vaşington şefleri, diğer OPEC üyesi ülkeleri ABD diktasını kabul etmeye zorlamak için açıkça tehdit etmektedir. Son zamanlarda Hesap İşleri Merkez Departmanında hazırlanan bir rapor, bu ülkelere açık ekonomik ve askeri baskı uygulanmasını istemektedir.

(ATA Ajansı 19 Ocak 1978)

Ortak Pazar emekçi kitlelerin azgın düşmanıdır

Son günlerde Batı Avrupa tekelci burjuvazisi dünyanın değişik bölgelerinde faaliyetini yoğunlaştırdı. Ortak Pazar ülkeleri ile Ortadoğu, Uzakdoğu, Afrika ve Latin Amerika'nın pek çok ülkesi arasında anlaşmalar yapılmıştır. Bu anlaşmalar ekonomik alanla sınırlı kalmamaktadır. Ortak Pazar üyesi eski sömürgeci güçler, eskiden sahip oldukları ayrıcalıkları yeniden ele geçirmek istemektedirler.

Nitekim Ortak Pazar üyesi ülkeler, yalnızca 1976 yılında Afrika, Asya ve Latin Amerika'ya sözde yardım adı altında 722 milyon dolar yatırmışlardır. Afrika ve Pasifik Okyanusu'nda Ortak Pazar, siyasi ve ekonomik sızmayı kolaylaştırmak için 46 ülke ile anlaşmalar yapmıştır. Latin Amerika'da Arjantin, Uruguay gibi ülkelerle ekonomik ve ticari işbirliği anlaşmaları imzalamıştır.

Sermaye ihracı ve eski sömürgeci ayrıcalıkları yeniden ele geçirmek için AET, Kuzey Afrika'nın üç ülkesiyle uzun süreli anlaşma imzalamıştır. AET, bu ülkelerin petrol fiyatını artırmalarını engellemek için baskı yapmaktadır. Aynı zamanda kendi sanayi maddelerini pahalı satarken, hammaddeleri ucuza kapatmaktadır. 1976'da AET, bu ülkelerden 22,3 milyon ton petrol ve 8,9 milyon ton fosfat satın almıştır.

Afrika'nın güneyinde ise AET, pazarlar ve etki alanları için ırkçı rejimlerle işbirliği yapmaktadır. Azanya ve Namibya halklarına karşı Güney Afrika ve Rodezya'da kurulan "demokratik seçimler" gibi tuzakların arkasında, Batı Avrupa tekellerinin de çıkarları yatmaktadır.

Diğer yandan AET örgütüne üye ülkeler, dünyanın dörtbir yanındaki gerici rejimlere silah sağlayan tüccarlardır. Özellikle Federal Almanya ve İngiltere, silahlarla birlikte askeri uzmanlarını da göndererek, Dofar'da olduğu gibi ezilen halkların kurtuluş mücadelesini bastırmaya çalışmaktadır.

Avrupa emperyalist burjuvazisinin, pazarlar ve etki alanları için mücadele hırsı artmaktadır. Ancak, AET'nin ekonomik ve askeri gücü zayıftır. ABD, AET üyesi olmamakla birlikte, bu pazarda büyük bir rol oynamaktadır. Bugün Amerikan sermayesinin AET'deki yatırımları 40 milyar doları aşmaktadır. AET pazarında elektrikli hesap makinelerinin %80'i, sanayi ipeğinin % 55'i Amerikan sermayesi tarafından denetlenmektedir. Bütün bunlara Amerikan emperyalizminin askeri ve siyasi yönetiminde olan saldırgan NATO paktını da eklemek gerekir.

Bugün hem AET, hem de tamamen Sovyet emperyalistlerinin elinde bulunan COMECON halkları ezen birer örgüttür. AET ve COMECON iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'nin Avrupa'da ve diğer yerlerde halkları ezmek ve sömürmek için kullandıkları iki araçtır. Bu nedenle, halkların iki süper devlete karşı yürüttükleri mücadele AET ve COMECON gibi emperyalist araçlara karşı mücadeleye bağlıdır.

Avrupa Ekonomik Topluluğu ya da Ortak Pazar, gerek Avrupa'da, gerekse dünyada emekçi kitlelerin azgın düşmanıdır. Bu emperyalist örgüt, ABD ve Sovyetler Birliği'ne karşı halkların müttefiği ve milli bağımsızlığın savunucusu olamaz. Avrupa proletaryası yalnızca iki süper devlete karşı mücadeleyle yetinmiyor. Onlar, Batı Avrupa tekelci burjuvazisine karşı da proletaryanın devrim bayrağı yükseltilmeden iki süper devlete karşı da tutarlı mücadele verilemeyeceğinin bilincindedirler.

Bugün "Üç Dünya Teorisi"nin savunucuları ise Avrupa tekelci burjuvazisini, uluslararası proletarya ve ezilen halkların müttefiki olarak göstermeye çalışmaktadır. Oysa Avrupa emperyalistleri, onların sözde "ileri kapitalist ülkeler" değildir. Avrupa ülkelerinde söz konusu olan tekelci burjuvazinin diktatörlüğüdür. Emperyaliste "ileri kapitalist" demek, tekelciliği, sermaye ihracını, pazarlar ve hammadde kaynakları için yapılma hırsını gizlemektir. Emperyalistler, proletarya ve ezilen halkların müttefiki değil, düşmanıdır.

İki emperyalist süper devlet en büyük sermaye ihracatçısıdır

Dünya halklarının baş düşmanı olan iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği, her türlü yönteme başvurarak sömürü ve zulmü yoğunlaştırmak istiyorlar. Bu iki emperyalist devlet, emperyalizmin temel özelliklerinden biri olan sermaye ihracını gitgide daha fazla uyguluyorlar.

ABD dünyanın en büyük sermaye ihracatçısıdır. Amerikan tekelleri dünyanın 120 ülkesine sermaye ihraç etmektedir. Batı Avrupa'daki toplam yatırımların üçte birini Amerikan sermayesi oluşturmaktadır. Büyük Amerikan bankalarının 200 milyar dolarlık mali sermayesi, Amerika dışındadır. Sovyetler Birliği de 100'den fazla ülkeye yüksek kârla sermaye ihraç etmektedir. Doğu Avrupa ülkelerinde toplam sermayenin üçte ikisi, yeni Sovyet burjuvazisinin tekelci sermayesidir. Emperyalistler arasındaki azami kâr, ya da süper kâr sağlama yarışında Almanya, İngiltere, Fransa gibi ülkelerin tekelci burjuvazisi de yer almaktadır.

ABD tekelcilerinin, Latin Amerika ülkelerinden kâr transferi adı altında Amerika'ya götürdükleri para, o yıllar içinde yapılan yeni sermaye ihracını kat kat aşmış bulunmaktadır. 1960 ile 1974 yılları arasında Amerikan tekelleri, Latin Amerika ülkelerine yaptıkları sermaye ihracından 6,7 milyar dolar kâr sağlamışlardır. Sovyet sosyal-emperyalistleri de 55 Asya, Afrika ve Latin Amerika devletiyle sermaye ihracı temelinde işbirliği yapmaktadır. Bu ülkelerdeki egemen sınıflar, emperyalizme ve özellikle iki süper devletle işbirliğini geliştirmektedir. Bunun sonucunda petrol üretmeyen ülkelerin borçları, 1970 yılında 58 milyar dolar iken, 1976 yılında 155 milyar dolara varmıştır.

ABD ve Sovyetler Birliği'nin sınırsız yağmacı emelleri gün geçtikçe eski sömürgecilik kadar azgın olan yeni sömürgecilik yöntemleriyle yayılmaktadır. Yatırımlar, hammadde kaynakları, satış pazarları sağlanmakta, etki ve ekonomik yağma sağlama bağlanmak istenmektedir.

Dünya halkları, emperyalizmin ve en başta iki süper devletin yağmacı ve baskıcı yüzünü gitgide daha açıkça görüyorlar. Halkların mücadelesi, başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme ve onların işbirlikçisi olan yerli gericilere karşı yükseliyor.

İspanyol kralcı faşist rejimi, ABD'ye yeni üs verirken Sovyetler Birliği ile ilişkilerini geliştiriyor

İspanya'daki kralcı faşist rejim, Atlas Okyanusundaki Gand Senari adasında yeni bir deniz ve hava üssü kurmaya karar vermiştir. Bu üs, Amerikan askeri kuvvetlerinin Saragosa, Roka, Telahom, Kartagina gibi üslerinin faaliyetini tamamlamak için düşünülmektedir. İspanyol kralcı faşist rejimi, üslerle ilgili olarak iki yıl önce Amerika ile pazarlığa oturmuş ve üs topraklarının kirasını birkaç kat artırarak, ülke topraklarının Amerikan emperyalizmine peşkeş çekilmesini meşrulaştıran bir anlaşma imzalamıştı. Diğer süper devlet Sovyetler Birliği ile rekabeti çerçevesinde Amerikan emperyalistleri, hegemonyacı ve yayılmacı çıkarları doğrultusunda yeni üsler elde etmek için en küçük fırsatı kaçırmamaktadırlar.

Diğer yandan, İspanyol kralcı faşistleri, Sovyet sosyal emperyalistleri ile de ilişkisini artırmakta ve işbirliğini güçlendirmektedir. Faşist diktatörlük ile Sovyet sosyal emperyalistleri arasında siyasi, ekonomik, kültürel ve haberleşme alanlarında ilişkiler kurulmuş ve var olanlar artırılmıştır. İspanya halkının faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini bastırmak için bugünlerde "demokratikleşme", "liberalleşme" yalanlarına sık sık başvuran faşist hükümetin Dışişleri Bakanı Oreya Aguyeri, revizyonist Sovyet gazetesi Novaya Vremya'nın muhabirine verdiği demeçte şunları söylemiştir: "Bu yıl içinde ilişkilerin daha hızlı gelişeceğini umuyoruz. Bunun sonuçları daha olumlu olacaktır. Bu ilişkiler geçtiğimiz yıla oranla ileriye doğru atılmış bir adımdır."

Halkın yükselen mücadelesi karşısında her türden revizyonistin işbirliğine de başvuran İspanyol kralcı faşist rejimi, efendisi Amerikan emperyalistlerine yeni üs sağlarken, diğer süper devlet Sovyet sosyal-emperyalistleriyle de anlaşmalar yapmaktan geri kalmıyor. Bütün bu anlaşmalar, İspanya halkının düşmanlarının, halkın mücadelesi karşısında nasıl birleşebildiklerini göstermektedir.

Stuttgart'ta tutuklu bulunan üç yurtsevere özgürlük

1977 Aralık başından beri Almanya'nın Stuttgart şehri Stammheim tutukevinde Mehmet Güler, Baki Dalkıran, Hıdır Kargılı hapis bulunuyor. Alman tekelci burjuvazisi, onlara sahte suçlar yüklüyor. Buna karşı, 77 sonunda yapılan yürüyüşe iki bin kişi katıldı ve tutuklu arkadaşların serbest bırakılmasını talep etti. Yürüyüşe Almanya Komünist Partisi Marksist-Leninist (KPD-ML) de katıldı. Resimdeki KPD-ML pankartında "3 Türkiyeli anti faşiste özgürlük" yazıyor.

Brezilya Komünist Partisi 'Ortak Açıklama'yı selamlıyor

Bir süre önce Tiran Radyosu Brezilya Komünist Partisi merkez yayın organı "A Classe Operaria" gazetesinden bir makale yayınladı. Bu makalede, Brezilyalı kardeş partimiz, beş Avrupalı Marksist-Leninist Partinin ortak açıklamasını desteklediğini belirtiyor. Aşağıda bu makaleden bazı bölümler yayınlıyoruz:

"Almanya'nın, İspanya'nın, Yunanistan'ın, İtalya'nın ve Portekiz'in gerçek Marksist-Leninist partilerinin ortak açıklamalarının uluslararası anlamı büyüktür. Açıklama, Marksizm-Leninizmin savunulmasına ilişkin kararlı ve açık bir tavrı ve tutarlı devrimci stratejiyi ifade etmekle kalmıyor, aynı zamanda oportünizmin bütün görünümlerine ve modern revizyonizmin çeşitli akımlarına, özellikle "Üç Dünya Teorisi" biçimindeki revizyonist akıma karşı mücadelenin propagandasını yapıyor.

Ortak açıklamayı imzalayan beş parti, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in yenilmez öğretilerine kesinlikle sadık kalacaklarını ve devrim, proletarya diktatörlüğü ve sosyalizm mücadelesinde kararlılıkla devrimci, proleter çizgiyi izleyeceklerini açıklıyorlar. Brezilya Komünist Partisi, beş kardeş partinin ortak açıklamasını içtenlikle selamlıyor ve kararlılıkla destekliyor. Bu, partiler ile bizi birbirimize sıkıca bağlayan proleter enternasyonalizmine ve Marksizm-Leninizme bağlılıktır.

MARKSİZM-LENİNİZMİN ŞANLI BAYRAĞINI YÜKSEKLERDE TUTALIM

Avrupa komünist partilerinin ortak açıklamalarında belirtildiği gibi, çağımızın başlıca çelişmelerinin derinleştiği bir dönemde Marksizm-Leninizmin şanlı bayrağını yükseklerde tutmak özellikle önemlidir. Kapitalizmin genel bunalımı gittikçe derinleşiyor. Avrupa ve bütün dünyada sınıf mücadelesi güçleniyor. Bugün, proletarya ve halklara her türlü sömürü ve baskıdan kurtulmanın devrimci yolunu göstermek her zamandan daha fazla zorunludur.

Brezilya Komünist Partisi, proletarya ve burjuvazinin sınıf çıkarlarının birbirine taban tabana zıt olduğunu ve birleşmelerinin mümkün olmadığını vurguluyor. Bu, kapitalist rejimin parçalanması ve sosyalizmin zaferine kadar kaçınılmaz olarak sürekli çarpışmalara yol açıyor.

Özellikle bir Marksist-Leninist öncü partiye sahip olmaları halinde, kaçınılmaz olarak sosyalizm fikri Avrupa'da milyonlarca emekçinin düşüncelerini fethedecek ve onların bilincinde proleter devrimin gerekliliği düşüncesini yerleştirecektir.

Kapitalist veya revizyonist Avrupa'da Marksizm-Leninizmin devrimci öğretilerine bağlı olan partilerin mücadele ettiğini bilmek, büyük bir sevinç yaratmaktadır. Avrupa, proletaryanın ve sosyalist düşüncenin beşiğidir. Avrupalı burjuvazi, bütün güçüyle, rüşvet ve hile ile bu devrimci gelenekleri karartmaya çalışıyor. O, egemenliğini bir süre daha ayakta tutabilmek için, Lenin'in burjuva işçi partileri diye adlandırdığı partileri öne çıkarmayı iyi biliyor. Avrupa'da, Portekiz'den Sovyetler Birliği'ne, Norveç'ten İtalya'ya kadar hemen hemen her ülkede sosyalist, sosyal-demokrat ve revizyonist partiler hükümet ediyor. Burjuvazinin bu uşakları, proletarya ve emekçi kitlelerini barışçıl reformlar, sınıf işbirliği ve burjuvazinin ulusal çıkarlarını savunmak doğrultusunda yönlendirebilmek uğruna, onları mücadeleden alıkoyabilmek için, hiç bir şeyi denenmemiş bırakmıyorlar.

REVİZYONİZME VE OPORTÜNİZME KARŞI MÜCADELEYİ SONUNA KADAR SÜRDÜRMEK!

"A Classe Operaria", toplumsal gelişmenin objektif kanunlarının, kapitalizmin çöküşünün, onun genel bunalımının, proletaryanın göreceli ve mutlak olarak yoksullaşmasının ve sınıf mücadelesinin etkinliğini koruduğuna, kapitalist sistemdeki çelişkilerin gittikçe keskinleştiğine ve devrimin koşullarının hazırlandığına dikkati çekiyor. Eski sistem çürümektedir. Burjuvazi ülkede hükümet etmekte büyük zorluk çekiyor, ve ezilen kitlelerde hoşnutsuzluk ve değişiklik istemi yaygınlaşıyor. Devrim için objektif koşullar hızla olgunlaşıyor.

"A Classe Operaria" daha sonra şöyle yazıyor: "Enver Hoca yoldaş çok haklı bir şekilde şunu belirtiyor: 'Bu gerçek göz önünde bulundurulduğunda, devrim artık bir özlem ve geleceğe ait bir imkan değil, çözümlenmek üzere ele alınması gereken bir sorundur.' Bu nedenle objektif gerçeğe uygun talepleri karşılayan subjektif koşulların yaratılması gerekiyor. Avrupa'da ve dünyada Marksist-Leninist hareketin oportünizmin pisliğinden arındırılması gerekiyor. O (Marksist-Leninist hareket -HK), teorik, siyasi ve örgütsel platformda revizyonizme ve oportünizme karşı mücadeleyi sonuna kadar sürdürmeli ve Marksizm-Leninizm öğretisini savunmalı ve yaratıcı bir şekilde uygulamalıdır. O, proletarya ve dünya halklarının büyük davasını şu veya bu süper devletin çıkarlarına ve ihtiraslarına bağımlı kılmayı amaçlayan kişileri ortaya çıkaracak ve tecrit edecektir.

MARKSİST-LENİNİST PARTİLERİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMLAŞTIRALIM !

Brezilya Komünist Partisi, Avrupa Marksist-Leninist partilerinin ortak açıklamalarında ve Latin Amerika Marksist-Leninist partilerinin ortak açıklamalarında, bütün ülkelerin proletaryasının öncüleri olarak, aralarındaki ilişkilerin sağlamlaştırılmasının ve birliğin ve ortak çalışmanın güçlendirilmesinin temel görevlerden biri olduğunu saptamalarına dikkati çekiyor. Sınıf mücadelesinin derinleşmesi, devrimin itici güçlerinin birleşmesi, proletaryanın devrimin önder gücü olarak yerini alması, 'BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN ! ' biçimindeki Komünist Manifesto'nun mücadele şiarını daha da güçlü kılıyor. Bu, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizmin ilkelerini dünya proleter devriminin zorunluluğunu karşılayan tek eylem biçimidir.

Proletarya, uluslararası bir güç olarak diğer uluslararası gücü, burjuvaziyi parçalamak için mücadele ediyor. Enternasyonalizm, enternasyonalist dayanışma, bütün ülkeler işçilerinin eylemde birliği, sosyalizmin zaferi için kaçınılmaz bir önkoşul ve zorunluluktur. Dünya emekçilerinin dayanışma içinde mücadeleleri olmaksızın, dünya kapitalizmi çökertilemez ve sosyalizm inşa edilemez.

ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ VE ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ İLE DAYANIŞMA

Proleter enternasyonalizminin ilkelerinin ve pratiğinin Marksist-Leninist partilerin çalışmalarında paha biçilmez değerini vurguladığımızda, ortak açıklamayı imzalayan Avrupalı beş Marksist-Leninist parti ile Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile dayanışmanın önemli bir görev olduğu noktasında anlaşıyoruz. Enver Hoca'nın anayurdu, bugün bütün dünyada ve Avrupa'da sosyalizmin parlayan ateşidir. Arnavutluk Emek Partisi, Marksizm-Leninizmin özünün savunulması mücadelesinde kahramanlığın ve cesaretin, kararlılığın ve tutarlılığın örneğini oluşturmaktadır. Arnavutluk ve Arnavutluk Emek Partisi etrafında safları sıklaştıralım. O'nu emperyalistlerin ve her türden revizyonistlerin ortak saldırıları karşısında savunalım. Bu, bütün komünistlerin zorunlu bir görevidir.

Brezilya Komünist Partisi, Avrupalı kardeş partiler ile anlaşıyor ve dünya komünist hareketinin bütün zorluklara rağmen gelişeceğine ve sağlamlaşacağına inanç duyduğunu ifade ediyor; çünkü o, yenilmez gücünü Marksizm-Leninizmin teorisinden ve sınıfın yüce mücadelesinden alıyor. Brezilya Komünist Partisi, ilkeleri hiç bir şekilde tahrif etmeden ve proletaryanın dönekleri ve hainlerine karşı mücadeleyi bırakmadan, ortak davanın zaferine katkıda bulunmaya kararlıdır.

(KPD/M-L'nin yayın organı Roter Morgen Gazetesinin 3 Şubat 1978 sayısından çevrilmiştir)

Sudan ve İngiliz askeri birliklerinin ortak manevraları, Afrika Boynuzunda emperyalist ve gerici müdahalelerin parçasıdır

Sudan'da Sudan ve İngiliz birlikleri ortak askeri manevralar düzenlemektedir. Somali ve Etyopya'ya komşu olan Sudan'da üç gün boyunca İngiliz danışmanların yöneticiliğinde yapılan manevralar, Etyopya-Somali çatışmalarına hazırlık ve müdahale planları çerçevesindedir. İki süper devlet, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi, Etyopya ile Somali halkları arasında savaşın alevlerini körüklemiştir. Onların müdahale çabalarına, bölgedeki gericiler ve İngiliz emperyalistleri gibi diğer emperyalistler de seyirci kalmamaktadır.

İki süper devletin gemileri Afrika Boynuzu diye anılan bu bölge kıyılarında toplanmış bulunuyor. Etyopya'da onbine yakın Küba askeri var. Alman, Fransız emperyalistleri Somali'ye yardım yolluyor. Halklar arasındaki çatışmayı kışkırtan ve sonra bu çatışmayı durdurma bahanesiyle alabildiğine sürdüren iki süper devlettir. Sudan'daki son askeri manevraların gösterdiği gibi diğer emperyalistler de sömürgeci ve yeni-sömürgeci emellerinden vazgeçmemişlerdir. Başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistler, halkların düşmanıdır.

CHP hükümetinin milyonlarca emekçiye armağanı: Devalüasyon, zam, işsizlik

Emperyalistler ve egemen sınıflar, uzunca bir süreden beri hazırladıkları yeni bir devalüasyonu nihayet gerçekleştirdiler. Ecevit hükümeti eliyle Türk Lirasının değerini yabancı paralar karşısında, büyük bir oranda düşürdüler.

1 Mart'ta açıklanan ve uygulamaya konan yeni devalüasyona göre Türk Lirasının değeri Amerikan doları karşısında % 29,9, Alman Markı karşısında % 33,72, Fransız Frangı karşısında % 29,5 oranında düşürüldü. Yeni devalüasyonla Türk Lirasının yabancı paralar karşısındaki ortalama değer kaybı % 32,5'tir.

Egemen sınıflar ve onların çeşitli sözcüleri, yeni devalüasyonun "Türk ekonomisine atılım getireceğini", yeni kredi bulma olanakları yaratacağını, IMF ile yapılacak anlaşmanın zeminini hazırlamada yeni bir adım olacağını söylemekte ve Ecevit hükümetinin devalüasyonun yanı sıra yeni birtakım "ekonomik tedbirler" almasını istemektedirler.

CHP yöneticileri ve onların savunucuları ise, "Türkiye'nin en büyük bunalımını yaşadığı bugünkü dönemde" ve "MC'den devralınan enkaz" temelinde yapılan devalüasyonun zorunlu ve kaçınılmaz bir "tedbir" olduğunu söylemekte ve hükümeti "haklı" çıkarmaya, açıklamaya çalışmaktadırlar.

Yeni devalüasyonla CHP hükümeti buhranın bütün yükünü daha büyük bir oranda, emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının yararına milyonlarca emekçinin sırtına bindirmiştir. Emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP hükümeti eliyle uygulamaya sokacakları yeni "ekonomik tedbirler" ve devalüasyonun getireceği kaçınılmaz sonuçlar, işçileri, köylüleri, memurları yani milyonlarca emekçi halkı daha büyük bir oranda açlığa ve sefalete itecektir. Zaten CHP hükümeti de, emperyalistlerin "reçetelerini" uygulamanın, "kemerleri sıktırmanın", sömürüyü artırmanın işsizliği, pahalılığı ve sefaleti yaygınlaştırmanın bir aracı olarak işbaşına gelmiştir.

Murat Otoları Genel Müdür Yardımcısı "Bu karar oto fiyatlarına da yansır" dedi
Demirin kilosu 15 lira oluyor
ALTIN FİYATLARI YÜKSELDİ
demir fabrikaları satışlarını durdurdu
Plastik hammaddesine % 35-40 zam yapıldı
Paranın değeri düşürülünce 14'ten çıkarılan katsayı fiilen 10'a düştü
Altın ve karaborsa döviz fiyatları etkilemeye başladı.
K.İ.T'ler zam hazırlığı içinde; Et-Balık, TCDD, PTT, Süt Endüstrisi, Kömür İşletmeleri zam istiyor.
Deniz taşımacılığı ücretlerine % 100 zam
İlk gün etiketlerde 10 ile 30 lira artış görüldü.

CHP hükümeti, bugün Türk Lirasının değerini %32,5 oranında devalüe ederek, daha önce uygulamaya soktuğu tedbirlerin yanısıra emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının dayattığı en temel "tedbirleri" hayata geçirmeye başlamıştır.

Bu "tedbirlerin" tümü, faşist MC hükümeti tarafından hazırlanan 1978 Ekonomik Programında ve 1978 Mali Yılı Bütçe Tasarısında en açık bir biçimde formüle edilmişti.

CHP hükümeti, MC tarafından hazırlanan 1978 Mali Yılı Bütçe Tasarısının genel çizgilerini ve temel ekonomik karakterini, aynen benimsemekle, ve bu tasarının parlamentodan geçerek kesinleşmesiyle, ezilen halk kitlelerinin değil, emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarına hizmet ettiğini, onlarla en açık bir biçimde uzlaştığını pratikte de ortaya koymaktadır.

İşte 1 Mart'ta uygulamaya sokulan yeni devalüasyon, 1978 Mali Yılı Bütçesinde öngörülen "ekonomik tedbirler"den biridir. Ve bunu yenileri izleyecektir.

Devalüasyon kararının uygulamaya konması ve onun arkasından gelecek yeni kararlar, bir yandan ülkemizdeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve yağmayı daha da artırırken, bir yandan da ezilen halk kitlelerini sefalete ve açlığa itecektir.

EMEKÇİ HALK KİTLELERİNİN SOMUT TALEPLERİ İÇİN YÜRÜTTÜKLERİ MÜCADELEYE ÖNDERLİK EDELİM !

HALKIN KURTULUŞU, bugün emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde ve onun bir parçası olarak da ülkemizde mevcut buhranın derinleşmesini tahlil ederek, hangi hükümet işbaşına gelirse gelsin, önümüzdeki dönemlerin, işçiler, köylüler ve bütün emekçi sınıflar açısından daha çok açlık ve yoksulluk getireceğini, emekçilerin omuzlarına yeni yükler bineceğini, geçim derdinin en geniş kitlelerin başlıca ve en zorlu meselelerinden biri olacağını birçok yazısında belirtmişti. Gazetemiz, CHP önderliğinde kurulan yeni hükümetin işbaşına gelmesiyle birlikte, bu hükümetin de mevcut buhranın bütün yükünün emekçi halkın üzerine daha geniş ölçüde yıkmanın bir aracı olduğunu söylemişti. Gene gazetemiz, emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP hükümeti aracılığıyla Mart ayı içerisinde yeni bir devalüasyon uygulamasına geçeceklerini doğru bir biçimde tespit etmişti.

Hayat proleter devrimcilerin tespitlerini doğrulamıştır ve doğrulamaya devam etmektedir.

1 Mart'ta uygulamaya konulan devalüasyon kararıyla, paranın değeri düşürülmüştür. Türk Lirasının satınalma gücünün en az % 30 oranında düşürülmesi, önümüzdeki dönem emperyalist sömürünün yoğunlaşmasını, yeni zamları ve kitlelerin gerçek gelirinin düşmesini beraberinde getirecektir. Bu durumda emekçi halk kitleleri daha büyük bir açlığın ve sefaletin içerisine itileceklerdir.

Kısaca söylemek gerekirse, emperyalistler ve egemen sınıflar, emekçi halk kitlelerini hedef alan yeni bir ekonomik saldırı başlatmışlardır.

Bu durum, yani kitleler üzerindeki ekonomik sömürünün yoğunlaşması ve önümüzdeki dönemde daha da artma eğilimi göstermesi, emekçi halk kitlelerinin somut talepleri temelinde mücadelesinin yükselmesi, kitleler arasında düzene karşı memnuniyetsizliğin yaygınlaşması ile sonuçlanacaktır. Önümüzdeki dönem, kitlelerin daha büyük bir hızla devrimcileşeceği, kitlelerin kendiliğinden de olsa mücadeleye atılacakları, kitle hareketlerinin yükseleceği bir dönem olacaktır. Emekçi halk kitleleri, bizzat kendi deneyleriyle reformizmin kofluğunu görebilecekler, devrim saflarına daha düzenli sıralar halinde katılacaklardır.

Kitlelerin mücadelesinin yükselmesi, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmayı daha da keskinleştirecektir. Egemen sınıflar, ekonomik saldırılarının yanı sıra, siyasi saldırılarını da artıracaklardır. Fakat ezilen halk kitleleri, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırıları karşısında boyun eğmeyecekler, buna karşı kararlılıkla mücadele edeceklerdir.

Bu durumda, kitlelerin gerçek önderleri proleter devrimciler, ezilen halk kitlelerinin mücadelesine önderlik etmeli, kitlelerin günlük mücadelesi içerisinde yer almalı, ve onları bu mücadele içerisinde örgütlemeli ve siyasi bakımdan eğitmelidirler. Halk kitlelerinin hayatını sürdürmek için binbir fedakârlıkla yürüttüğü mücadeleye katılmadan, onunla birlikte ve onun önünde mücadele etmeden, günlük mücadele içerisinde kitleleri ve kendimizi yetiştirip eğitmeden, kitleleri devrime seferber edebilir ve onları kazanabilir miyiz?

Bugün ezilen halk kitleleri, işçiler, köylüler ve tüm emekçiler, zamların ve hayat pahalılığının altında ezilmemek için, 8 saatlik işgününün her yerde uygulanması için, lokavtın yasaklanması, işçi sınıfına genel grev, siyasi grev ve dayanışma grevi hakkının tanınması için, referandumun yasallaşması için, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınması için, eşit işe eşit ücret verilmesi ve asgari ücretin yükseltilmesi için ve toprak ağalarının topraklarına el konularak bunların topraksız köylüye dağıtılması ve her türlü feodal sömürünün kaldırılması için mücadele etmektedir.

Proleter devrimciler, kitleler arasındaki ekonomik ajitasyonu yükseltmeli, kitlelerin somut talepleri için yürüttükleri mücadeleye önderlik ederek, bu mücadeleye siyasi bir öz kazandırmalı, kitlelerin bu temeldeki örgütlenmesine önderlik etmelidirler.

Devalüasyon, emperyalistlerin IMF aracılığıyla dayattıkları «reçete» ve işçi ücretlerinin dondurulması hazırlığı

MC döneminde IMF ile yapılan pazarlıklar ve görüşmeler, CHP hükümetinin kurulmasıyla birlikte değişik bir çerçevede devam etmiş ve bugün Maliye Bakanlığından bir heyet IMF ile yapılan pazarlıklara bir sonuca vardırmak için Amerika'da bulunmaktadır. IMF, CHP hükümeti tarafından alınan ve bundan sonra da alınması planlanan "ekonomik tedbirleri" onaylarsa, emperyalistler egemen sınıflar için yeni kredi musluklarını açacaklar, emperyalist sermaye ihracı ülkemize hızlanarak artacak.

Aslında bugün IMF ile Türkiye egemen sınıfları arasında Vaşington'da imzalanması beklenen anlaşma, resmi formalitelerin yerine getirilmesinden başka bir şey değildir. Çünkü, gerek MC iktidarı döneminde ve gerekse CHP hükümetinin kurulmasından bu yana geçen süre içerisinde IMF'nin dayattığı bütün "tedbirler" fiili olarak ve parça parça yerine getirilmiştir.

IMF'nin ilk başta önerdiği "tedbirler" şunlardı:

1- Türk Lirasının devalüe edilmesi,

2- İşçi ücretlerinin dondurulması,

3- Köylünün ürettiği malların taban fiyatlarının düşük tutulması,

4- Kamu İktisadi Kuruluşlarının ürettiği mallara zam yapılması,

5- Tasarrufların artırılması amacıyla faiz oranlarının yükseltilmesi.

Faşist MC döneminde, "kur ayarlaması" adı altında Türk Lirasının değeri 21.Eylül.1977'de %10 oranında devalüe edilmiştir. CHP hükümeti de, 1 Mart 1978 tarihinde aldığı kararla yeni bir devalüasyona gitmiş, ve paranın değerini ortalama %32,5 oranında düşürmüştür. Böylece egemen sınıflar, emperyalistlerin, özellikle de ABD emperyalistlerinin IMF aracılığıyla, uygulanmasını istedikleri "ekonomik tedbirler"den birini belirli bir zaman aralığı içerisinde yerine getirmişlerdir.

IMF yetkilileri ... Ecevit ... kararını aldığı devalüasyon ...
KARAR BUGÜN YÜRÜRLÜĞE GİRDİ

Emperyalistler IMF'nin kredi verebilmesi için, köylünün ürettiği malların taban fiyatlarının düşük tutulmasını şart koşuyorlardı. Egemen sınıflar zaten uyguladıkları bu politikayı, daha yüksek bir oranda gerçekleştirmişlerdir. Faşist MC hükümeti döneminde, orta ve yoksul köylünün ürettiği malların taban fiyatları ... CHP hükümeti de, aynı şekilde, tütünde görüldüğü gibi, orta ve yoksul köylünün ürettiği malların taban fiyatlarını düşük tutmuştur. Ve bundan böyle de bu politikayı izleyeceği açıktır.

IMF'nin bir anlaşma imzalanması için öne sürdüğü şart'lardan birisi de KİT mallarına zam yapılmasıydı. Faşist MC hükümeti, IMF'nin bu "talebine" uyarak, KİT mallarından başlayarak hemen her türlü ihtiyaç mallarına % 30-150 arasında değişen oranlarda zam yapmıştır. CHP hükümeti de uygulamaya koyduğu devalüasyon kararının hemen arkasından, bugün başta KİT malları olmak üzere, bütün temel ihtiyaç maddelerine zam yapmaya hazırlanmaktadır.

CHP hükümeti, son aldığı kararlardan biriyle de, IMF'nin bir diğer "önerisini" yerine getirmiş olmaktadır. Bu da faiz oranlarının yükseltilmesidir. 28 Şubat tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan Bakanlar Kurulu kararına göre, banka mevduatına uygulanan en yüksek faiz, % 9'dan % 20'ye çıkarılmıştır. IMF de, tasarrufların artırılması amacıyla faiz oranlarının yükseltilmesini şart koşmuştu.

Böylece, MC hü-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

YENİ VE ESKİ KURLAR

Döviz Cinsi	Yeni Alış	Yeni Satış	Eski Alış	Eski Satış	Devalüasyon Oranı
ABD Doları	25.00	25.50	19.25	19.63	%29.9
Alman Markı	11.50	11.73	8.60	8.77	%33.72
Fransız Frangı	5.00	5.15	3.90	3.98	%29.5
Hollanda Florini	10.60	10.81	7.80	7.96	%36.9
İsviçre Frangı	12.20	12.44	8.85	9.02	%37.85
100 İtalyan Lireti	2.80	2.85	2.17	2.22	%28.8
Sterlin	45.75	46.66	34.70	35.39	%31.84

Devalüasyon yeni zamların habercisidir

Stokçuluğun arttığı ithal malı satanların, mallarını piyasadan ... bildiriliyor.
Devalüasyon fırsatçılara ...
SANAYİCİLER: «Zamlar, bütün sanayi girdilerini etkileyecek, elbette satış fiatları da şişecek»
MİGROS GENEL MÜDÜRÜ: «Gıda fiatlarında genel bir artış olacak»
... Vakfı Başkanı Soysal ...

Hükümetin aldığı ortalama %32,5'lik devalüasyon kararının açıklanmasından sonra bir basın toplantısı yapan Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu, devalüasyonla "genel fiyat artışlarının olmayacağını" ve "devalüasyonun dar gelirlileri etkilemeyeceğini" söyledi. Aynı iddiayı, yaptığı basın toplantısında Başbakan Bülent Ecevit de sürdürdü.

Halbuki ekonomi öğrenimi yapmamış en sıradan bir kişinin dahi açıkça görebileceği gibi, devalüasyon paranın satınalma gücünün düşmesi, seri zamların ve fiyat artışlarının biribirini izlemesi ile aynı anlamdadır. Paranın satın alma gücünün düşmesi ve fiyat artışları ise, buhranın bütün yükünün emekci halkın sırtına bindirilmesi, işçilerin, köylülerin, memurların, kısacası "dar gelirlilerin" açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmesi demektir.

Bugün Türk Lirasının değerinin ortalama %32,5 oranında düşürülmesi, dışardan alınan malların fiyatının en az aynı oranda pahalanması demektir. Yani halk kitleleri, bugün dışardan alınan petrol ve gübre vb. gibi maddeleri en az %32,5 daha pahalı bir şekilde tüketeceklerdir.

Fiyat artışları sadece dışardan alınan mallarda değil, aynı zamanda direkt ülkemizde üretilen mallarda da yansıyacaktır. Ayrıca başka türlü olması da mümkün değildir.

Hatta devalüasyon kararının açıklandığı ve uygulamaya sokulduğu 1 Mart tarihinden itibaren bütün tüketim maddelerinin fiyatları hızla tırmanmaya başlamıştır.

Üstelik bütün komprador burjuvalar, "ürettikleri" mallara bir an önce ve yeni zamların yapılması için hükümetin kapısını aşındırmaya başlamışlardır. Hükümet Kamu İktisadi Teşekküllerinin ürettiği bütün mallara, demire, kömüre, Et Balık Kurumu ürünlerine, kara, deniz ve hava yolu taşımacılığına, tekel maddelerine, haberleşme araçlarının tümüne yeni zamlar yapmaya hazırlanmaktadır.

Bütün bunlar yeni devalüasyonun, para değerinin düşürülmesinin kaçınılmaz sonuçlarıdır.

Üstelik üretimdeki düşüklüğün piyasadaki mal darlığının devam ettiği ve karaborsacılığın en had safhaya ulaştığı bugünkü şartlarda, fiyat artışları para değerinin düşürülmesi oranının çok üzerine fırlayacaktır.

Bunun da ötesinde 1978 Mali Yılı Bütçesine 1978 programının öngördüğü ve hükümetin almayı planladığı yeni "ekonomik tedbirler" para değerindeki yeni düşüşleri beraberinde getirecek ve fiyat artışlarını kamçılayacaktır.

Böylece 1978 yılı içerisinde bütün tüketim maddelerindeki fiyat artışları zincirleme bir şekilde devam edecek, paranın satın alma gücü sürekli düşecektir.

Bu da halk kitlelerini daha büyük bir oranda açlığa ve sefalete itecektir.

Devalüasyon ülkemizin emperyalizme olan bağımlılığını pekiştirecektir

CHP hükümetinin Türk Lirasının değerini %32,5 oranında düşürmesiyle birlikte Türkiye'nin emperyalizme olan bağımlılığı her alanda daha da pekişecek, ülkemizdeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve yağma daha da artacaktır.

Emperyalizme olan bağımlılığın pekişmesi, dış borçların artması, ülkemize akan emperyalist sermaye ihracının daha büyük bir oranda yükselmesi ve emperyalist siyasi baskının yoğunlaşması vb. şeklinde kendini gösterecektir.

Bilindiği gibi ülkemiz, diğer bütün şeylerin yanısıra ticari yoldan ve sermaye ihracı yoluyla emperyalistler tarafından sömürülmekte ve yağmalanmaktadır. Emperyalistler hammadde kaynaklarımızı talan ederken ve bunları son derece ucuza kapatırken, Türkiye "dışarı"dan aldığı mallara son derece yüksek bir fiyat ödemektedir. Böylece ithalatla ihracat arasındaki dengesizlik her yıl daha da büyümekte, "dış ticaret açağı" sürekli kabarmaktadır. Emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP hükümeti eliyle gerçekleştirdikleri son devalüasyonla bu açık daha da büyüyecek, emperyalistlerin ülkemizdeki ticari sömürüsü daha da pekişecektir.

Bunu örneklersek, son yapılan %32,5'lik devalüasyonla Türkiye yurtdışından satın aldığı mallara 1978 yılında yaklaşık 29 milyar lira fazla ödeme yapacaktır.

Öte yandan Türk Lirasının değerinin %32,5 oranında düşürülmesi "ihraç ürünleri"nin fiyatının aynı oranda ucuzlatılması anlamına gelmektedir. 1978 programına göre, Türkiye bu yıl içerisinde 2 milyar 550 milyon lira büyüklüğünde ihracat yapacaktır. Devalüasyondan önce Türk Lirasının dolar karşısındaki değeri 19,25 lira olduğundan, 1978'de ihracattan elde edilecek gelir 50 milyara yakındı. Devalüasyonla birlikte, yurt dışına satılan mallar ucuzlatılınca, programa göre satılacak ürün 34 milyar liraya düşmektedir. Bu durumda, son yapılan devalüasyonla Türkiye bir yıl içinde sadece dış ticarette emperyalistlere fazladan yaklaşık 16 milyar lira daha fazla sömürülmüş olacaktır.

Son devalüasyonla ülkemizdeki emperyalist sömürünün artması sadece bu kadarla sınırlı değildir. Türk Lirasının yabancı paralar karşısındaki değerinin %32,5 oranında düşürülmesi, Türkiye'nin döviz olarak ödemesi gereken dış borçlarının miktarını aynı oranda artırmıştır. Devalüasyondan önce Türkiye'nin dövizle ödenmesi gereken dış borçlarının toplamı 303 milyar liranın üzerindeydi. Paranın değerinin düşürülmesi nedeniyle, Türkiye'nin dövizle ödemesi gereken dış borçları 394 milyara yükselmiştir. Böylece, son yapılan devalüasyon nedeniyle Türkiye'nin dış borçları kendiliğinden 90 milyar liranın üzerinde bir artış göstermiştir.

Bugün dış borçları dahi ödeyemez duruma gelen egemen sınıflar, ekonomik iflasa "çözüm yolu" bulabilmek için bir yandan ülkenin emperyalistlere daha fazla peşkeş çekmekte, bir yandan da emekçi halk kitleleri üzerindeki ekonomik yükü her geçen gün artırmaktadırlar. Buhranın derinleştiği bugünkü şartlarda, emperyalist sermaye ülkemize hızlanarak ve artarak akmaktadır. Maliye Bakanlığından bir heyet halen Amerika'da IMF ile "görüşmeler" sürdürmektedir. Dünya Bankası Başkanı Mc Namara nisan ayı içerisinde Ankara'ya gelecektir. Sovyetler Birliği ticaret heyeti bu hafta içerisinde Ankara'da olacaktır. IMF ile anlaşmanın resmen imzalanmasının hemen arkasından çeşitli emperyalist mali kuruluşlar Türkiye'ye "kredi" açmak için sırada beklemektedirler.

Böylece önümüzdeki dönem, emperyalist sermayenin ülkemize akmasının hızlandığı emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin ülkemizi, diğer bütün şeylerin yanısıra, sermaye ihracı yoluyla da kendilerine daha da bağımlı hale getirecekleri bir dönem olacaktır.

CHP hükümetinin aldığı son devalüasyon kararı bu bağımlılığı daha da artıracaktır.

Emperyalist ve sosyal-emperyalistler, son devalüasyon uygulamasıyla, ülkemizi ticari yoldan ve sermaye ihracı yoluyla kendilerine daha da bağımlı hale getirirken, buna bağlı olarak da siyasi baskılarını daha büyük bir oranda yoğunlaştıracaklardır.

Böylece önümüzdeki dönem, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere ülkemizdeki emperyalist soygunun artacağı, sosyal-emperyalizmin yayılmasının hızlanacağı bir dönem olacaktır.

Devalüasyon emekçi halkın gerçek gelirini düşürecektir

Türk Lirasının son devalüasyonla yabancı paralar karşısındaki değerinin yaklaşık %30 oranında düşürülmesi 100 liranın satınalma gücünün 70 liraya düşmüş olması, başka bir deyimle eskiden 100 liraya satın alınan bir malın fiyatının devalüasyonla 130 liraya çıkması demektir.

Bu durum ücretler ve gelirler açısından da böyledir. Paranın değerinin düşürülmesiyle bugün işçilerin, memurların vb. eline geçen 100 lira 70 liraya inmiştir. Daha somut örneklerden gidersek devalüasyon sonucunda memur maaş katsayısı fiili olarak 14'ten 10'a inmiştir. Memurların gerçek geliri en az %30 oranında düşmüştür. Artık bir memur ailesi eline geçen parayla pazardan daha az mal alabilecektir. Aynı şey işçiler açısından da geçerlidir. Devalüasyonla asgari ücret bugün brüt 2300, net 1400 liraya düşmüştür. Devalüasyon öncesinde tütün için tespit edilen 57 liralık baş fiyat, devalüasyonla fiili olarak 38 liraya inmiştir. Tütün üreticisinin cebindeki 19 lira çekilip alınmıştır.

Para değerindeki düşüşün %30'la kalmayacağını, bu düşüşün sistemli bir şekilde devam edeceğini, ve CHP hükümetinin alacağı yeni "ekonomik tedbirlerin"de hesaba katarsak emekçi halkın gerçek gelirindeki düşüşün daha büyük oranlara varacağını söyleyebiliriz.

Son yapılan devalüasyon emekci halkın gerçek gelirini düşüren, onların satınalma gücünü düşüren etmenlerden bir tanesidir. Egemen sınıflar, başka "tedbirler"le de gerçek gelirlerin daha büyük bir oranda düşmesi için planlar yapmaktadır. Bunların en başta gelen ikisi, emekçi halk üzerindeki dolaylı ve dolaysız vergilerin ağırlaştırılması için yapılan hazırlıklar, ve işçi ücretlerinin dondurulması, hiç değilse en asgari düzeyde tutulması girişimleridir.

Emperyalistlerin ve egemen sınıfların sözcüleri "devalüasyon tek başına yeterli değildir, onu başka ekonomik tedbirlerle desteklemek gerekir" derken de kastettikleri budur. Yeni vergi yükümlülüklerinin getirilmesi ve işçi ücretlerinin dondurulmasıdır.

Başbakan Bülent Ecevit'in 3 Mart'ta yaptığı son basın toplantısından da anlaşılacağı üzere, hükümet emperyalistlerin ve egemen sınıfların bu yeni "ekonomik tedbirlerini"de kısa bir zamanda hayata geçirmeye çalışacaktır.

Zaten bugün CHP hükümetinin ekonomik politikasına yön veren 1978 Yılı Mali Bütçesi ve yeniden hazırlanmakta olan 1978 Programı, 1978 yılı içerisinde gerçek ücretlerdeki, yani işçilerin, köylülerin ve memurların geçim düzeyindeki düşüşün devam ettirilmesi öngörülmektedir. Sadece bugünkü rakamlara bakarak, 1978 yılı içerisinde gerçek ücretlerdeki düşüşün 1976 ve 1977'deki oranı kat kat aşacağını (bilindiği gibi gerçek ücretlerde 1976'dan 1977'ye % 13,6 oranında bir düşme olmuştu) rahatlıkla söyleyebiliriz.

Böylece, yeni bir devalüasyon uygulamasına, zamlara ve fiyat artışlarına rağmen, 1978 yılı içerisinde emekçi halkın gelir düzeyi yükselmeyecek, işçilerin, köylülerin ve tüm halkın gerçek gelirleri ve satınalma gücü düşecektir.

HALKIN BİRLİĞİ YANLIŞLARDA

Bütünlüklü çizgi mi? Yoksa yamalı bohça mı?" adlı yazı üzerine bir kere daha

Halkın Birliği 28. sayısında Halkın Kurtuluşu'nun, kendisinin faşizm, baş çelişki ve ittifaklar anlayışını eleştiren broşürüne bir küfürnameyle "cevap" verdi. "Yaygarayla reklam" yapmak, "sol""çığırtkanlık", "berbat bir böbürlenme", "ukalalık", Halkın Birliği'nin yazısında hareketimiz ve kendisine yöneltilen eleştiriler için kullanılan sıfatlardan bazıları. Bu yazıları yazanları böylesine telaşa iten ve uzun zamandan beri unutmuş oldukları "revizyonizmle uzlaşma çizgisi","sosyal faşizmle uzlaşma çizgisi" gibi PDA'nın cephaneliğinden alınan suçlamaları yeniden piyasaya çıkarmalarına yol açan nedir?

En başta Halkın Kurtuluşu'nun, Halkın Birliği'nin genel siyasi çizgisinin, "Üç Dünya Teorisi"ni genel planda reddettiği halde değiştirmediği, revizyonist özünü yayınladığı iki broşürle teşhir etmiş olması. Halkın Birliği'nin cevap vermekten aciz olduğu bu eleştirileri ciddi bir biçimde ele alıp incelemek ve Marksizm-Leninizme sarılarak hatalarını düzeltmek yerine, eleştiriyi yöneltenlere küfrederek, kırılan küçük burjuva gururu tamir etmek(!) ve taraftarlarıyla proleter devrimci hareket arasına düşmanlık duvarlarını örerek onların bu eleştirilerden etkilenmesini önlemeye çalışmak yolunu tutmuş olmaları.

Halkın Birliği'nde yayınlanan yazı tam bir telaş, panik ve teorik aczin ifadesidir. Yazıyı yazan kişinin yöntemi, kendilerine yönelen eleştirileri ve bunların hedefini gözden kaybederek ortalığı bulandırmak, eleştiriyi yöneltenler hakkında kötü niyetli ön yargılar yaymak ve mümkün olduğu kadar kıvırtmaktır. Bu yüzdendir ki, yazıda, son yayınladığımız seksen sayfaya yakın tutan broşürden tek bir alıntı bile yapılmamıştır. Eleştirmek için yapılan tek alıntı UDHD yazısından yapılmış, o da yazar tarafından acemice tahrif edilmeye çalışılmıştır.

Biz broşürümüzde,Halkın Birliği'nin baş çelişme anlayışının, faşizm ve ittifaklar anlayışıyla bir bütün teşkil ettiğini, bu bütünün de meseleye sanki bugün "milli çelişme" ön plandaymış gibi yaklaşan bir anlayıştan kaynaklandığını (ve esas olarak Aydınlık oportünistlerinden kopya edildiğini) kanıtlarıyla ve teorik dayanaklarıyla gösterdik. Bunun yanı sıra Halkın Birliği'nin genel planda bu çizgiyle çelişen ifadeler de kullandığını,pratikte tezlerinin gereği olan sınıf işbirlikçisi çizgiyi hayata geçirmede pasif davrandığını, bunun kendisi için iyi bir şey ve hatalarını düzeltmede bir dayanak noktası olması gerektiğini belirttik. Halkın Birliği'nin yazısında ise, eleştiriler karşısında kelimenin tam anlamıyla mümkün olduğu kadar "kıvırtıldı", bunun mümkün olmadığı yerlerde ise sahte bir "özeleştiri" ile iş geçiştirilmeye çalışıldı. (Halkın Birliği'nin bu özeleştirisinin neden sahte olduğu üzerinde birazdan duracağız.) Ardından da bu eleştirilerin saflarında yarattığı etkiyi silebilmek,"beyliği" koruyabilmek ve taraftarlarına moral verebilmek için burnu büyük bir edayla gazetemize ve çizgisine küfürler yağdırıldı. Bu küfürlerin aslında kimlere yağdırıldığını da birazdan göreceğiz.

Yine broşürümüzde, Halkın Birliği ne kadar aksini iddia ederse etsin, onun baş çelişki anlayışının Aydınlık oportünistlerininkinden ve bu oportünistlerin yüreksiz takipçileri olan Halkın Yolu yazarlarınınkinden esasta farklı olmadığını yazdık. Halkın Birliği'nin verdiği cevap bu söylediklerimizi de bir kere daha doğruladı. Öyle ki, çok önceden yazılmış, baskıya verilmiş ve Halkın Birliği'nin söz konusu sayısıyla aynı zamanda çıkmış olan "Halkın Yolu'nun Baş Çelişki Anlayışının Eleştirisi" adlı broşürümüz,neredeyse kelime kelime Halkın Birliği'nin son sayısında yazılanlara ve ileri sürülen iddialara bir cevap teşkil etmektedir.

Bu yüzden, biz bu yazımızda, aynı şeyleri bir daha tekrarlamak yerine, Halkın Birliği'nin söz konusu yazısını yazanlara bu broşürü dikkatle okumalarını ve orada ileri sürdükleri bütün iddialara uzun uzun verilen cevapları kendilerine verilmiş olarak kabul edip, cevaplandırmalarını istemekle yetiniyoruz. Halkın Birliği bunu yaparsa, aramızdaki polemik gelişir ve kimin ne olduğu ortaya çıkar; yapmazsa,yine de bu iş burada kalmaz ve Halkın Birliği'nin bu konudaki revizyonist-oportünist tezlerini ve bu tezlerin tezgahlandığı yazıları sonuna kadar teşhir etmeye devam ederiz.

Biz, bu polemiğin Halkın Birliği'nin çanak tuttuğu gibi küfürleşmeye dökülmemesi için elimizden geleni yapacağız.Biz, kendi dar grup çıkarlarından başını kaldırıp da bir adım bile ötesini göremeyen küçük burjuva tekkecileri değil; proleter devrimcileriz. Ve bugün ülkemizde çözümlenmesi gereken bir sorun olarak ortada duran proleter devrimcilerin birliği davasının bütün sorumluluğunu üzerimizde duyuyoruz. Davranışlarımız da sonuna kadar buna uygun olacaktır. Halkın Birliği'ndeki yazıları yazanlara gelince, bütün davranışları, onların böyle bir meseleleri olmadığını ve bu konuda hiç bir sorumluluk duymadıklarını gösteriyor. Ama şundan kimsenin kuşkusu olmasın; proleter devrimcilerin Marksist-Leninist bir platform temelinde ve parti çatısı altında birliği mutlaka gerçekleşecektir. Biz Halkın Birliği ile aramızdaki siyasi-ideolojik ayrılıkların "Üç Dünya Teorisi"ni red ve Marksizm-Leninizm temelinden ve birlik isteğinden hareket ederek, dostça bir yaklaşımla ve proletaryanın ve Marksizm-Leninizmin menfaatlerini her şeyin üstünde tutarak, hataların özeleştirisi temelinde giderilmesini istiyoruz. Bunun için elimizden geleni yapacağız. Ama bu mümkün olmazsa, er veya geç birlik yine de gerçekleşecektir. Gerekirse, "Halkın Birliği yazarlarına" rağmen.

Halkın Birliği'nin bize yönelttiği eleştiride ileri sürülen bütün teorik görüş ve iddialar "Halkın Yolu'nun Baş Çelişki Anlayışının Eleştirisi" adlı broşürde cevaplandırıldığı için, burada tekrar bunlar üzerinde durmayacağımızı söylemiştik; ama yine de Halkın Birliği'nin söylediklerine kısaca bir göz atmakta ve onun eleştiri yöntemini anlamakta yarar var.

"Halkın Birliği yazarları",yazılarının başında "Halkın Yolu ile ilkesiz blok kurma şeklindeki bundan önceki benzer girişim nasıl iflas ettiyse, 'bütünlüklü çizgi' balonları da kısa zamanda patlatılacaktır" diyorlar.

Çizgimizin, ülkemizde devrimi zafere ulaştıracak olan, Marksist-Leninist bir genel siyasi çizgi olup olmadığını,sosyal pratik kanıtlayacaktır. Biz hiç bir zaman yanılmaz papalar olduğumuzu iddia etmedik. Ama,yine sosyal pratik,Halkın Birliği'nin revizyonist etkilenme altında oluşmuş olan çizgisinin balonlarını ard arda patlatmaktadır.

Halkın Birliği ilk çıktığında "Üç Dünya Teorisi"ni temel alan ve Türkiye devriminin bütün temel meselelerini onun ışığında çözümlemeye çalışan bir platform yayınladı. Sonra bütün eksiklik ve muğlaklıklarına rağmen "Üç Dünya Teorisi"ni reddetti. Ama bu teorinin ışığında oluşturulmuş bütün diğer siyasetlerinin "kaya gibi sağlam" yerinde durduğunu iddia etmekten de geri kalmadı. Peki şimdi ne oldu? Halkın Birliği'nin yarı-feodalizm anlayışına yönelttiğimiz eleştirilere,sözde bir cevap verildi; onu da eleştirdik, o cepheden bir daha ses seda çıkmadı.

Halkın Birliği'nin doğru Marksist-Leninist siyasi çizgim dediği siyasi çizgisinin en önemli unsurlarından olan,ama mucidinin kendileri olmayıp başta TİP revizyonizmi ve onun eski önde gelen ideologlarından Sadun Aren'in olduğu, "Prusya tarzı geçiş" meselesinde yönelttiğimiz eleştirilere verilecek "hak ettiğimiz cevabı" hâlâ bekliyoruz.

"Halkın Birliği'nin Baş Çelişme,Faşizm ve İttifaklar Anlayışının Eleştirisi"nin ilanları gazetelerde çıkmaya başlar başlamaz, Halkın Birliği aceleyle "kaya gibi sağlam" ittifaklar anlayışının özeleştirisini yaptı(!) Çünkü bu meselede yapılan gaf, kıvırtmayla geçiştirilemeyecek kadar açıktı. Ama bunu sonuna kadar götürmedi. Yine hakim sınıfların "liberal,reformist, anti-faşist" kesimi olabileceğini iddia ediyor. "Üç Dünya Teorisi"ni reddetme yazısında NATO'nun savunma yönünün ağırlık kazandığını iddia ediyordu. Daha sonra farkettirmeden(!) bundan vazgeçti. Yine aynı yazıda "İkinci Dünya Ülkeleri" denilen ülkelerin süper devletlere karşı "milli bağımsızlıklarını korumak için" yürüttükleri mücadelenin desteklenmesi gerektiği iddia ediliyordu. Bunun için de "biz tam aksini söylemek istemiştik ama bundan yanlış anlam çıkıyor" denilip geçildi. Faşizm meselesinde henüz bir ses seda yok, ama meşhur "faşizm, hakim sınıfların en azgın, en terörist kesimlerinin diktatörlüğüdür" formülasyonuna son zamanlarda Halkın Birliği sayfalarında pek rastlanmıyor;aksine bunun yerini "komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü" formülasyonu almaya başladı. Eskiden Halkın Birliği "faşist diktatörlüğün dışında kalan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının liberal kesimi" ile ittifakı savunurdu. Şimdi bundan vazgeçti. Ama onları faşist diktatörlüğün içine alıp almadığı da belli değil; çünkü bunlar "liberal,reformist" vs... Belki de bunları durumu idare etmek için, leyleğin attığı yavru gibi orta yerde bırakacak. Ve daha bunun gibi bir sürü şey. Sonra da: "Halkın Kurtuluşu yazarları", "Marksist-Leninist hareketin doğru çizgisini kabul edeceklerine yanlışlarında ayak diriyorlar" mış, "devrimci kadrolarının Marksist-Leninist hareketin doğru çizgisinde birleşmesini önlemek için barikat kuruyorlar"mış. Halkın Birliği'nin yazılarını kaleme alanlara tavsiyemiz, Aydınlık'tan öğrendikleri bu boş lafları bırakıp dünyayı gerçekten, olduğu gibi görmeye çalışmalarıdır.

Halkın Birliği'nin yazılarını kaleme alanlar, tekkeciliklerini, grupçuluklarını aklayabilmek ve birliğin önüne bir engel olarak dikilebilmek için, ağızlarındaki "Parti zaten vardır" baklasını kolayca çıkarabilmek için son zamanlarda sık sık olur olmaz yerde, "blok" meselesini ortaya atıyor, gerçeği çarpıtmaya çalışıyorlar.

Blok önerisi, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun Aydınlık'tan uzaklaşmaya başladıkları ve Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu arasında yeniden bir yakınlaşmanın sağlandığı bir dönemde,mevcut siyasi-ideolojik ayrılıkların Marksizm-Leninizm temeli üzerinde ortak bir araştırma, tartışma, mücadele-ikna faaliyeti içinde halledilerek, partiye giden yolun kısaltılması, birliğe hizmet etmeyen grupçu, sözde "ideolojik mücadele"nin engellenmesi, grupçu ruhun yıkılması için yapılmış bir ittifak önerisiydi.

Blok meselesi 1 Mayıs ve seçim kampanyaları sırasında doğdu. 1 Mayıs ve seçim kampanyalarında yansıdı. O zaman Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ile birlikte davranıyor ve bu bloğa katılmayan, bocalayan ve Aydınlık'ın da yer alması gerektiğini öne süren Halkın Yolu'nu eleştiriyordu.

Blok, ülkemizdeki proleter devrimci hareketin gelişmesinin tarihi özelliklerinden, henüz ülkemizdeki bütün proleter devrimcilerin ve proleter devrimci gelişmelerin bir parti çatısı altında toplanmamış olmasından kaynaklanıyordu. Sağ oportünizme ve sınıf işbirliğine karşı mücadele temeli üzerinde yükseliyordu. Blok içinde yer alanların tümü, ülkemizde henüz bir partinin olmadığını, kendilerinin de bir parti olmadıklarını söylüyorlardı.

AEP'nin 7. Kongresi ve proleter devrimci saflarda "Üç Dünya Teorisi"nin geniş ölçüde reddedilmesi ile birlikte blok meselesi de derinleşti. Halkın Kurtuluşu o zaman birliğin ve parti inşasının aciliyetini vurguladı. Blok teklifi daha somutlaştı. Bu teklifin temelinde de "Üç Dünya Teorisi'nin reddedilmesi, geçmiş çizginin düzeltilmesi yatıyordu. Halkın Kurtuluşu, "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmesinin yanında, geçmiş çizgisini gözden geçirdiğini bildiriyor ve diğerlerine de bunu teklif ediyordu.

Ancak henüz o zaman blok'un siyasi sınırları bütünüyle yeteri kadar açık değildi. Çünkü henüz ortada bugün olduğu gibi bir Marksist-Leninist program ve siyasetler bütünü yoktu.

Halkın Birliği işte tam bu sırada bloğa karşı çıktı. Onun bu karşı çıkışı birinci olarak, eski tezlerinde ısrardan; ikinci olarak, "İstanbul'da ikinci olmaktansa, küçük bir köyde birinci olmak" hastalığına yakalanmış, grupçular olmalarından, ve üçüncü olarak ise tam da o sırada Halkın Kurtuluşu saflarında bir revizyonist hizip hareketinin ortaya çıkmış olmasından ve birtakım kişilerin "Halkın Kurtuluşu bitti" anlayışıyla bu hizip üzerine hesaplar kurmalarından kaynaklanıyordu. Zaten Halkın Birliği uzun bir süre Hizip hareketine karşı tavır almadı. Aynı duyguya pek yakın bir geçmişte Halkın Yolu'nun oportünist önderleri de kapıldılar. Onlar da Halkın Kurtuluşu'nun "Üç Dünya Teorisi"ni reddetme sonucunda bölüneceğini, "Halkın Kurtuluşu'nun biteceğini" zannettiler. Üç buçuk "Üç Dünya"cı için "bu mevzi bir olay değildir" diyorlardı. Ama her ikisi de fena halde yanıldılar.

"Blok" önerisi "ilkesiz" değil, aksine sorumlu ve ilkeli bir öneriydi. Ancak proleter devrimci saflarda ve esas olarak da Halkın Kurtuluşu dışındaki saflarda oportünistlerle Marksistlerin ayrışması o zaman henüz bütünüyle gerçekleşmemiş olduğundan, bütünüyle formüle edilmiş bir program olmadığından, Halkın Birliği'nin tekkeciliğinden ve Halkın Yolu yazarlarının oportünizme bütünüyle kaymasından dolayı gerçekleşemedi.

Blok önerisi ve fikri, bugün de geçerlidir ve birliğin sağlanmasında, ama artık bugünkü temeli üzerinde, proletaryanın Marksist-Leninist programı temeli üzerinde bir yol olabilir.

Başka bir konuya geçelim: Halkın Birliği'nin yazarı daha sonra UDHD yazısından şu alıntıyı yapıyor:

"Sosyo-ekonomik planda emperyalizm (ve içteki uzantısı komprador tekelci kapitalizm) ile halk (rekabetçi milli kapitalizmin gelişmesinden yararı olan tüm toplumsal sınıf ve tabakalar) ve feodalizm, ya da feodal kalıntılar şeklinde ifade edilebilecek bu iki çelişme; siyasal planda emperyalizmle ülke ve emperyalizmin işbirlikçisi yerli gericilik (büyük burjuvazi ve toprak ağaları) ile halk arasındaki çelişme biçiminde de ifade edilebilir."

Ve şu eleştiriyi yöneltiyor:

"Halkın Kurtuluşu yazarları 'sosyo-ekonomik planda' ayrı, 'sınıfsal planda' ayrı birbiriyle alakasız 'temel çelişki' tespiti yapıyorlar... Sosyo-ekonomik planda emperyalizmle komprador kapitalizmi bir ve aynı, daha iyi bir ifadeyle komprador kapitalizmi emperyalizmin 'içinde'(!) ele alıyor; öte yandan komprador kapitalistlerin gayri-milli de olsa ülkemizde bir sınıf olduğunu söylüyorlar. Ve ardından komprador kapitalizminin sosyo-ekonomik bir kategori olduğunu ileri sürüyorlar."

Bu mesele "Halkın Yolu'nun Baş Çelişki Anlayışının Eleştirisi" broşüründe ele alınıyor. Ama kısaca şunu söyleyelim: Bu anlayışı biz icat etmedik. Dünyanın her yerinde bütün yarı-sömürge, yarı-feodal ülke parti ve devrimcileri, emperyalizmle halk (ya da ulus) ve feodalizmle halk arasında olmak üzere iki temel çelişme tespit etmektedirler. Komprador tekelci kapitalizm, finans-kapitalin yarı sömürge bir ülkeye ihraç edilmesi ve orada yeniden üretilmesi temelinde yaratılan ve gelişen, emperyalizmin uzantısı bir nitelik taşır ve bu yüzden emperyalizmin içinde ele alınır. Ayrıca bir sosyo-ekonomik kategori teşkil etmez. O, kendi başına biryapı oluşturmaz, emperyalizmin uzantısıdır. Ama meseleye sınıfsal açıdan yaklaşıldığında ülkenin içinde oluşmuş ve gelişmiş bir sınıf çıkar karşımıza komprador burjuvazi. Halkın Birliği'nin aslında bu tahlili anlamaması ve onunla dalga geçmeye(!) kalkışması doğaldır. Çünkü, o, komprador kapitalizmi dediği kapitalizmi ülkenin iç dinamiğiyle geliştirdiği bir sanayi kapitalizmi ve komprador burjuvaziyi de milli sanayi burjuvazisi olarak görüyor. (Bakınız: Halkın Birliği'nin Yarı-Feodalizm Anlayışının Eleştirisi , sf. 51-52 ve diğer yerler.)

Söylediklerimize yüzlerce örnek verebiliriz; şimdilik iki tane verelim:

"Emperyalizmle Çin milleti arasındaki çelişme ve feodalizmle geniş halk kitleleri arasındaki çelişme günümüzdeki Çin toplumunun temel çelişmeleridir... Komprador büyük burjuvazi emperyalist ülkelerin kapitalistlerine doğrudan hizmet eden ve onlar tarafından beslenen bir sınıftır; sayısız bağlarla köylük bölgelerdeki feodal güçlere sıkı sıkıya bağlıdır." (Mao Zedung, Seçme Eserler, Cilt 2, sf. 318-319)

Cümlenin ikinci bölümünü de ekledik ki Halkın Birliği yazarı, Çin'de komprador burjuvazi ve komprador kapitalizmi olmadığı için Mao Zedung'un temel çelişmeleri bu şekilde ifade ettiğini iddia etmeye kalkışmasın.

"Bildiri, bugünkü Endonezya toplumundaki baş çelişmenin (bizim kullandığımız anlamda temel çelişme-HK)... emperyalizm ve feodal kalıntılar ile tam bağımsızlık ve demokrasi isteyen halk kitleleri arasındaki çelişme olduğunu belirtiyor. Dolayısıyla devrimin hedefi aynı kalmaktadır: Emperyalizm ve feodal kalıntılar. Devrimin düşmanı olan sınıflar da esas olarak aynıdır: Emperyalizm, kompradorlar, bürokrat kapitalistler ve toprak ağaları." (Endonezyo Halkının Faşizme Karşı Mücadele Tecrübesi, sf. 16-17)

Mao Zedung, Endonezya komünistleri ve diğer yarı-sömürge, yarı-feodal ülke devrimcileri iki sosyo-ekonomik kategoriye karşılık üç temel düşman sınıf saydıklarından ve aynı zamanda birçok yerde bu sınıfları iç gericilik ve dış gericilik biçiminde ayırdıklarına göre, birbirleriyle "alakasız"(!) temel çelişme tespitleri yapan, "keyfi zorlamalara giden", "eklektik"ler olsa gerek.

Bir başka soru: Acaba Mao Zedung uzun uzun tanımladığı Çin'deki komprador kapitalizmi nereye sokmuş? Emperyalizmin içine mi, feodalizmin içine mi? Yoksa keyfi bir zorlama ile onu yok mu sayıyor? Ama bizdeki komprador kapitalizmi Halkın Birliği'ne göre "Prusya yolundan" feodalizmi tasfiye eden, sanayi temeline dayalı bir komprador kapitalizmi(!) olduğundan, belki de Mao Zedung'un temel çelişme tespiti Çin komprador kapitalizmi için geçerlidir de, bizim komprador kapitalizmi için geçersizdir! Yoksa Halkın Birliği, bu işin içinden yine, bizi, her şeyi kitaplarda arayan "doğmatik"ler olarak suçlayıp çıkmaya mı çalışacak? O zaman şu Türkiye'nin "nevi şahsına münhasır" özelliklerini anlatsa da öğrensek.

Halkın Birliği yazarı şöyle devam ediyor:

"Halkın Kurtuluşu yazarlarının 'bütünlüklü çizgilerinde' -çok 'yekpare' olduğundan olacak- baş çelişki ve baş düşmanla ilgili hiç bir somut tahlile rastlanmıyor. Ancak ülkemiz emperyalist işgal altında olmadığından 'iç gericilikle' halk arasındaki çelişki baş çelişkidir anlamında derin tahlillere rastlanabiliyor. Kısaca Halkın Kurtuluşu yazarları için baş düşman, baş çelişki tespit etmek fazla bir sorun değildir. Ülke işgal altındaysa milli çelişki baş çelişki olur, değilse, yerli gericilik. Bu düz mantık şaheseri anlayış, devrim yolunu da düz gören küçük-burjuva bakış açısının ürünüdür. Bunlar temel çelişkilerin her gelişim aşamasında bu aşamanın şartlarına göre biçimlendiğini ve bunlardan birinin ön plana geçerek süreci belirlediğini kavrayamazlar. Temel çelişkileri, varılan her aşamada tahlil etme, bunların aldığı şekli tespit etmek zahmetine katlanmazlar, 'sol' çığırtkanlıktan medet umar, Marksizmi zerrece anlamadıkları halde berbat bir böbürlenme ve ukalalık batağına batarlar. Bazen de Marksist—Leninistlerden öğrendiklerini kendileri keşfetmiş gibi yine onlara satmaya kalkarlar.(Halkın Birliği, s.28)

Bütün bu dalga geçmeler, küfürler kime? Bunu öğrenmek için Halkın Birliği'nin 4. sayısında yayınlanan Arnavutluk kaynaklı bir makaleyi birlikte okuyalım:

"Çağımızda milli kurtuluş mücadelesiyle toplumsal kurtuluş mücadelesinin, emperyalist dış düşmanlara karşı mücadeleyle gerici iç düşmanlara karşı mücadelenin birbirleriyle az veya çok sıkı bir biçimde iç içe geçmemeleri imkansızdır. Emperyalizm aynı zamanda özel olarak her ülkede kapitalist sömürü sistemini korumaya ihtimam gösterirken, uyguladığı yeni hakimiyet biçimlerinden bağımsız olarak kendi mevzilerini korumak için her türlü yolu denemektedir. Devrimden ölümcül bir korkuya kapılan bütün büyük toprak sahipleri ve gerici burjuvazisi her türlü yolla büyük emperyalist devletlerden birinden veya ötekinden destek almaya çalışmakta, bu desteği de çok pahalıya, milli bağımsızlık ve egemenliklerinin bir kısmını veya tümünü vererek ödemektedirler. Bu sebepten dolayı sadece dış düşmana veya iç düşmana karşı yöneltilen bir kurtuluş mücadelesi ve devrimin gerçekleşmesi çok zordur. Mücadele zorunlu olarak her iki düşmana karşı yürütülmelidir. Dolayısıyla iki yön taşıyacaktır.

Bununla birlikte bu kaynaşma ne kadar derin olursa olsun, mücadelenin genel olarak milli kurtuluşcu niteliğini değiştirmemiştir. Mücadelenin başından sonuna kadar baş düşmanlar istilacılar olarak kalmıştır. (abç) İç düşmanlar belirli grup ve unsurlara indirgenmemelerine ve büyük toprak sahipleri, gerici burjuvazi, bayraktarlar, zengin köylüler gibi gerçek toplumsal sınıf ve tabakalardan oluşmalarına rağmen, onlarla sömürücü sınıf ve tabakalar olarak değil , hainler ve istilacıların aletleri olarak mücadele edilmiştir. (abç). Baş düşmanın iç gericilik değil, faşist istilacılar olduğu, mücadelenin esas darbesinin iç gericiliğe karşı değil, işgalciye karşı yöneldiğini, iç gericiliğe karşı mücadelenin bizzat sömürücü sınıflara karşı bir mücadele gibi değil de, hainlere, istilacıların uşaklarına karşı bir mücadele gibi yürütüldüğünü,iç düşmana karşı mücadelenin dış düşmana karşı mücadeleye tabi kılındığını tespit ile 'Balli Kombetar', 'Legaliteti' ve diğer gerici grup lara karşı mücadelenin iç savaş olarak nitelendirilemeyeceği sonucuna varılmaktadır. Balli veya Legaliteti veya diğer gerici gruplar, 29 Kasım 1944'-den önce yıkılmamış olup da feodal-burjuva siyasi rejimini geri getirmek için silahlı direnişlerini sürdürmeye devam etselerdi, faşist işgalcilerin kovulmasından sonra mücadele bir iç savaşa dönüşebilirdi. Fakat bu ihtimal de bile iç karşı-devrime karşı mücadele, dış düşmanlara karşı mücadeleyle muhakkak çakışırdı. Bu defa dış düşmanlar, Arnavutluk Milli Kurtuluş Cephesinin ve halk devriminin zaferini önlemek, feodal-burjuva rejimini geri getirmek amacıyla Arnavutluk sömürücü sınıflarının gerici güçlerinin verdikleri mücadeleyi her türlü yolla desteklemek için özel bir plan hazırlamış bulunan İngiliz-Amerikan emperyalistleri olurdu.

Mücadelenin bu iki yönünün birleşmesine rağmen, İngiliz-Amerikan birlikleri Arnavutluk'u istila etmedikleri sürece iç gericilik (karşı-devrim) baş düşman olmaya devam ederdi." (abç)

(Albania Aujordhui no. 2-21, 1975 çevirisi için bakınız: Halkın Birliği sayı:4)

"Halkın Birliği yazarları" bu kafalarıyla herhalde yine işin içinden "orası Arnavutluk, burası Türkiye, kaba kopyacılığın ne anlamı var" deyip çıkmayı tercih ederler. Ama yukarıdaki gibi daha birçok örnek verilebilir. Halk arasında "kem söz sahibini bulur" diye bir söz vardır. Halkın Birliği'nin kem sözleri de dönüp dönüp yine kendisini buluyor.

Halkın Birliği yazarı devam ediyor:

"Halkın Kurtuluşu yazarları temel çelişkilerin her gelişim aşamasına göre şekilleneceğini kavramıyorlar. Sadece bunların bir aşamada birinin, bir başkasında diğerinin hiç bir değişikliğe uğramadan ön plana geçip, baş çelişki olacağını düşünüyorlar. Oysa nasıl ki, emperyalizmle olan milli çelişki, her gelişim aşamasına uygun olarak şekilleniyorsa, devrimin demokratik yönünü ifade eden çelişki ve benzer bir durum arzeder. Böyle olmasaydı demokratik devrim görevlerinin ön planda olduğu çeşitli ara aşamalarda, buna uygun özel programlar ortaya koymak gibi bir sorun olmazdı."

Yazıyı yazanın anlayamadığı şudur: Emperyalizmle halk (ya da ulus)arasındaki çelişki ele alındığında bu çelişki emperyalizm, yani ülkeyi sömüren ve ezen bütün emperyalist devletleri kapsar. Ama emperyalizmle halk arasındaki çelişmenin ön plana çıkması işgal vb. bir nedenle gerçekleşir. Bu yüzden bu çelişme ön plana çıkarken somut olarak ülkeye doğrudan saldırı ve müdahalede bulunan bir (ya da birkaç) emperyalist devletle, halk arasındaki çelişme biçimine bürünür. Bu özel durumdan ötürü, ülkeye doğrudan saldırıda bulunmayan hatta işgalci emperyalistin eyleminden kendi çıkarları da zedelenen bir kısım emperyalist devletler ve onların ülkedeki uşaklarıyla ittifak ya da tarafsızlaştırma şartları doğabilir. (Bunun tersi, yani bütün emperyalistlerin kendi aralarında devrime karşı birleşmeleri de

Tabanın ses...
Geçmişi isti...

Halkın Birliği dergisinin son ...
yayınlanan yazıların büyük bir çoğun...
Kurtuluşu'na karşı, Onun Marksist-Len...
sine karşı ve ülkemizde proleter de...
birliği bayrağına karşı, temelsiz, yü...
lamalarla düşmanlık körüklemeye, geri...
barikatlar yükseltmeye çalışmak üzeri...
yor.

Yazıları yazan kişilerin kulland...
limeler, hatta yer yer siyasi terbiye...
nı aşmaya kadar varmaktadır.

Hiç bir siyasi içeriği olmayan b...
limelerin bir yığın halinde bir araya...
ve bunun yanında temel konularda Halk...
ne yönelttiğimiz eleştiriler karşısın...
zeysellik ve bir anlamda tam bir sess...

İşte Halkın Birliği'nin son sayı...
kan yazıların genel görünüşünü bunlar...
tadır.

Parti ve proleter devrimcilerin ...
meselelerde ayrı ayrı yazılarda bir s...
ni tutmayan sözler. Halkın Kurtuluşu'...
vizyonist hizipçilere karşı tavırda a...
zılardaki tutarsızlık. Tabandan gelen ...
dergi yazılarını yazan kişilerin Halk...
şu'nu değerlendirişleri arasındaki gö...
farklılık ve yazıları yazan kişilerin...
liği tabanına rağmen körüklemeye çalı...
kın Kurtuluşu düşmanlığı...

Halkın Birliği'nin son sayıların...
yazıların genel karakterini bunlar ol...
dır.

Ülkemizde proleter devrimcilerin ...
cadelesinin gelişmesinden duyulan kor...
sağlanması ve partinin inşası yolunda...
gelişmeler, birliğin ve partinin teme...
olan programın ortaya konması karşısı...
şaşkınlık. Bu gelişmelerin önüne tekk...
rici bir tarzda dikilme çabası...

Bu yazıların yansıttığı genel ru...
dur.

Bir yandan uluslararası proleter...
hareketin genel çizgisi safında yer ...
diğer yandan bu çizgi ile uyuşmayan H...
liği'nin tezlerinde bağnaz tutuculuk,...
ri ciddi bir tarzda ele almama ve bun...
sında küçük-burjuva kibirliliğine kap...
"Yeni oportünizme karşı mücadelenin ...

DİRENMEKTEN VAZGEÇMELİDİR

mümkündür. Ve bu aşamada hazırlanacak özel program bu durumu göz önünde bulundurarak belli tavizlerin verilmesini kapsar. (İttifak şartları doğduğu takdirde).

Halkın Birliği yazarı, "bu böyle olduğuna göre, devrim esas olarak iç gericiliğe karşı yöneldiğinde de yalnızca bazı klikleri baş düşman olarak tespit etmeliyiz" diyor. (1)

Oysa burada sorun bir önceki duruma göre tamamen farklıdır. Bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde devrim esas olarak iç gericiliğe yöneldiğinde, komprador-feodal düzene ve devlete yöneldiğinde, bütünüyle yerli gericilik hedef alınmak zorundadır. Bu tespit Halkın Birliği yazarının zannettiği gibi hiç de en başta yerli gericiliğin en azgın kesimine karşı yönelmek gerektiği yolundaki tespitle çelişmez. Burada özel program, demokratik devrim programından (asgari program) herhangi bir taviz vermeyi gerektirmez. Yalnızca bu programın iç gericiliği hedef alan maddelerine özel bir ağırlık verilir. Halkın Birliği yazarının kafasındaki özel program her şart altında bir tavizler programı olduğundan bizim söylediklerimizi kavrayamıyor.

Yazar eleştirisine şöyle devam ediyor: *"Halkın Kurtuluşu yazarları ayrıca baş düşmanın sadece baş çelişkinin düşman yönü olduğunu savunuyor ve 'baş düşman bulunulan her ara aşamada, bu aşamanın objektif şartlarına göre biçimlendirdiği temel çelişkilerin karşı devrim yönünün ifadesidir' görüşümüzü eleştirerek bunun 'baş düşman baş çelişki tarafından belirlenen ve bu temelde yükselen stratejik hedeflerdir' görüşümüzle çeliştiğini iddia ediyorlar."*

Biz birçok kere "baş düşman" tanımının kendi başına çok az anlam ifade edebileceğini yazdık. Örneğin proletaryanın demokratik devrimdeki nihai hedefleri açısından ele alındığında demokratik devrimde baş düşmanların emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağaları olduğunu söyleyebiliriz; ya da sorunu dünya sosyalist devrim süreci açısından ele aldığımızda, dünya karşı-devrim cephesinin temel direklerini teşkil eden iki süper devletin bütün dünya halklarıyla birlikte Türkiye halkının da baş düşmanı olduğunu, hatta soruna iki süper devletle ülkemiz arasındaki ilişki açısından yaklaşırsak, ülkemizde baş düşmanın hegemonyayı elinde bulunduran Amerikan emperyalizmi olduğu da söylenebilir.

Ama burada ülkemizdeki demokratik devrim sürecinin belli bir aşamasındaki baş çelişkinin düşman tarafını belli eden düşmandan bahsediyoruz. Halkın Birliği de önce "baş düşman baş çelişki tarafından belirlenir" derken, sonra lafı çevirip "belli bir aşamada temel çelişkinin karşı-devrim yönünün ifadesidir" diyor. Aslında onu bu kadar sıkıntıya sokan, Aydınlık'ın "baş düşman dışında kalan düşmanlarla ittifak kurmak gerekir" anlayışını benimsemiş olmasıdır. (Hiç değilse genel siyasi çizgisini oluşturduğu dönemde). Ülkemizde süregelen tartışmada baş düşmanın tespiti meselesi devrimin belli bir aşamasındaki baş çelişkinin tespiti meselesine bağlı olarak ve onunla birlikte ele alınmaktadır. Halkın Birliği bu yaklaşıma karşı çıkıyorsa, baş düşmanın, baş çelişki tarafından belirlendiği yolundaki sözlerini bir kenara bırakıp, kendi anlayışını açıkça ortaya koymalıydı. Baş çelişki meselesi doğru bir şekilde ele alınır, yani komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kesimi ile halk arasında değil, komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların faşist-feodal diktatörlüğüyle halk arasında olarak tespit edilirse ve baş düşman dışında kalan düşmanlarla ittifak anlayışı terkedilirse, bizim kelimeler üzerinde cambazlık yapmaya ve suni ayrılıklar yaratmaya niyetimiz yok. O zaman bu mesele Halkın Birliği ile aramızda önemli bir ayrılık noktası olmaktan çıkar; terminoloji meselesine indirgenir.

Ancak, Halkın Birliği broşürümüz yayınlandığı tarihte bu yanlış anlayışı savunuyordu. Bugün ise, sözde bu anlayış terkedildiği halde, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kısmı "liberal, anti-faşist" vb. gerekçelerle faşist diktatörlüğün dışında ele alınmaya devam ediliyor. Bu durumda yarın, "faşizme karşı mücadele" gerekçesiyle bunlarla yine ittifak önerilemeyeceğini kimse söyleyemez.

Halkın Birliği, yazıda faşizme karşı mücadeleyi iç gericiliğe karşı mücadeleden ayrı bir şey olarak gösterebilmek için çaba harcıyor ve şöyle diyor:

"Bu yıllarda (1935'ler-HK) çeşitli ülkelerde 'iç gericilik'e karşı mücadele faşizme karşı mücadelede, faşizm tehlikesine karşı mücadelede somutlaşıyordu. Oysa 'iç gericilik' sadece faşizmden ibaret değildir. Bugün de öyledir"

Savaş ve faşizm tehlikesinin kabardığı buna karşılık devrimci bir durumun mevcut olmadığı şartlarda, burjuva demokrasisinin hüküm sürdüğü bir kısım kapitalist-emperyalist ülkede, devrimci proletarya mevcut burjuva demokrasisini korumaya yönelik taktikler uygulayabilir. Ama bu ülkelerde bile "faşizme karşı mücadelenin ve zafer kazanmanın sadece bir tek yolu vardır. Bu, burjuvazinin yıkılması için mücadele yolu, proletarya diktatörlüğü için, Sovyet iktidarı için mücadele yoludur." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, sf. 37).

Bizimki gibi burjuva demokrasisinin olmadığı, faşist-feodal diktatörlüğün hüküm sürdüğü yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde ise, komprador-feodal gericiliğin hiç bir kesimi faşizme karşı ve burjuva demokrasisinden (siyasi özgürlükten, toprağın dağıtılmasından vs.) yana olmadıkları ve faşist-feodal diktatörlük bunların tümünün menfaatlerini koruyan bir devlet biçimi olduğu için faşizme (faşist-feodal diktatörlüğe) karşı mücadele, iç gericiliğe, yani komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı mücadeleyle özdeştir. Halkın Birliği yazarı, bütün revizyonistler gibi Türkiye'yi burjuva demokrasisinin hüküm sürdüğü kapitalist bir ülke ve komprador burjuvaziyi de feodalizmi tasfiye ederek gelişen ya da gelişmiş olan bir sınıf gibi görüyor ve ona uygun mücadele taktikleri öneriyor.

Yazar, "aslında Halkın Kurtuluşu yazarlarının tüm çabaları iki süper devletin çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının da baş düşmanı olduğunu reddetmektir" diyor. Biz dünya çapında (dünya sosyalist devrimi süreci açısından) ele alındığında iki süper devletin dünya halklarının (ve tabii bu arada bizim halkımızın da) baş düşmanı olduğunu reddetmiyoruz. Bizim asıl üzerinde durduğumuz ve karşı çıktığımız buradan hareket edilerek dünyanın her ülkesinde iki süper devletle halk arasındaki çelişkinin o ülkedeki somut devrim sürecinin baş çelişkisi olarak tespit edilmesi ve buradan da komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla sınıf işbirliği -nin tezgahlanmasıdır. Nitekim Halkın Birliği de lafta ne derse desin böyle bir stratejiyi savunuyordu (son olarak bunun yetersiz bir özeleştirisini yaptı). Biz devrimin içinde bulunduğumuz aşamasındaki baş düşmandan, baş çelişkinin düşman tarafını anlıyoruz. Ama biraz önce de söylediğimiz gibi durumun özelliği belirtilerek çeşitli somut durumlarda bu kavram geniş bir biçimde kullanılabilir. Nitekim biz Halkın Birliği'nin baş düşman anlayışını eleştirdiğimiz broşürde "Her ne kadar 'baş düşman' tanımı kendi başına çok az şey ifade eder ve çeşitli anlamlarda kullanılabilirse de, burada kullanılan tanım belirli bir anlamda kullanılmakta ve bu kullanım üzerinde tartışmaya katılan bütün taraflar esas olarak anlaşmaktadır" dedik. Çünkü Halkın Birliği de "baş düşman baş çelişki tarafından belirlenir" diyordu. "Halkın Yolu'nun Baş Çelişki Anlayışının Eleştirisi" broşüründe bu meseleyi daha da açtık. Halkın Birliği'ni eleştirirken de baş düşman tespitine ilişkin eleştirilerimizi "milli bağımsızlık" çizgisinin eleştirisi üzerinde topladık. Bizim tavrımız dünya çapında Anglo-Amerikan emperyalizminin dünya halklarının baş düşmanı olduğu İkinci Dünya Savaşı sonrasında "mücadelenin bu iki yönü (Anglo-Amerikan emperyalizmine ve iç gericiliğe karşı olan yönler -HK) birleşmesine rağmen İngiliz-Amerikan birlikleri Arnavutluk'u istila etmedikleri sürece iç gericilik (karşı-devrim) baş düşman olmaya devam ederdi" diyen Arnavutluk komünistlerinin tavrıdır. Nitekim Dimitrov da 1942'de Bulgaristan için "anti-faşist halk cephesinin ülke içinde mücadele etmekte olduğu baş düşmanlar (abç) ülkemize faşizmi getiren Çar Boris hükümeti ve sosyal hareket adı verilen Tsankof hareketi idi. Barışı ve Bulgaristan'ın ulusal bağımsızlığını tehdit eden başlıca dış düşmanlar (abç) ise faşist Hitler Almanya'sı ve faşist İtalyan hükümetleri idi." diyordu. Böyle söylediler diye ne İkinci Dünya Savaşı sonrasında Arnavutluk komünistleri dünya halklarının baş düşmanlarının Anglo—Amerikan emperyalistleri olduğunu, ne de Dimitrov İkinci Dünya Savaşı yıllarında dünya halklarının baş düşmanının faşist kamp olduğunu inkar etmektedir.

Halkın Birliği şöyle devam ediyor:

"Bir de Halkın Kurtuluşu yazarları bazen ne söylediklerini bilmez oluyorlar. Şunları okuyoruz UDHD yazısında: 'Halk yığınlarının devrimci demokratik mücadelesinin en başta en gerici, en azgın vs. akımlara ve kliklere yöneleceği de doğrudur.

Halkın Birliği yazarına göre bunu söyledik diye baş düşmanı "en gerici, en azgın vs" akımlarla sınırlamamız gerekirmiş ve ona göre bunlar da mutlaka iki süper devlete en bağımlı kesimler olmalıdır. Tam da yazarın kafasına göre bir düşünce. Biz, broşürümüzde Halkın Birliği yazarlarının bu mantıkla faşizme karşı mücadeleyi sonunda nasıl Türkeş ve İ.Bilen kliklerine karşı mücadeleyle sınırladığını teşhir ettik. Faşist klikler (bizde faşist-feodal klikler) içinde her zaman faşizmin daha gerici, daha azgın biçimlerinden yana olan klikler mevcuttur ve doğal olarak anti-faşist mücadele en başta bunlara yönelik. Ama bu kliklerin içinde de daha azgın, daha tehlikeli unsurlar mevcuttur ve bu unsurların içinde de diğerlerine göre daha azgınlarını bulmak mümkündür. Halkın Birliği'nin baş düşmanı Türkeş ve İ.Bilen'in klikleri ile sınırladığına şükretmek gerek, bu mantıkla bizzat onların şahıslarıyla da sınırlayabilirdi. Dimitrov; "faşizmin en gerici çeşidi Alman tipi faşizmdir. Alman faşizmi sosyalizm ile hiç bir ortak yanı olmadığı halde, kendisine nasyonal—sosyalist adını verecek kadar yüzsüzdür... Alman faşizmi, uluslararası karşı-devrimin hücum kıtası, emperyalist savaşın baş tahrikçisi ve bütün dünya emekçilerinin büyük anayurdu Sovyetler Birliği'ne karşı haçlı seferinin başlatıcısı rolünü oynamaktadır." derken İtalya ve Japon faşistlerini dünya halklarının baş düşmanı olmaktan çıkarıyor muydu?

Halkın Birliği yazarı, eleştirilerine şöyle devam ediyor:

"Halkın Kurtuluşu yazarları 'baş düşman iç gericiliktir' dedikten hemen sonra ise şunları söylüyorlar: 'Elbette böyle bir tespitten (iç gericiliğin baş düşman olduğu tespiti -HK) genel olarak emperyalizmin özel olarak iki süper devletin devrimimize daha az düşman oldukları ve bunların iç gericilikle birlikte devrimimizin başlıca düşmanları olmaktan çıktıkları gibi bir sonuç çıkarılamaz. Ancak burada somut olarak en başta yönelinmesi gereken bir hedef söz konusudur.' Bu pasaj, Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışını bir bütün olarak yansıtması bakımından önemlidir. Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre, baş düşman 'iç gericilik' oluyor, ama tüm emperyalistler de daha az düşman olmuyorlar. Yani onlar da baş düşman oluyorlar. Bu durumda yukarıda belirttiğimiz gibi Halkın Kurtuluşu yazarlarının baş düşman tespitleri, somut şartların somut tahlilini yapma yeteneğinden yoksun 'sol' çığırtkanlık yapanların, tüm düşmanları birden devirmeyi düşünen saf devrim hayalcilerinin imaline benziyor."

İşte, Halkın Birliği çizgisinin şahane mantığı; baş düşmanın dışında kalan düşmanlar devrimimize (ve genel olarak devrime) daha az düşmandır(!). Bu mantık tam da "Üç Dünya" teorisyenlerinin ve bütün revizyonistlerin mantığıdır. Buna göre, örneğin Avrupalı emperyalistler, baş düşman dışında kaldıkları ve devrime daha az düşman oldukları için demokrasiden yana oluyorlar ve bunların bizim ülkemizdeki işbirlikçileri de bu yüzden "liberal, reformcu, anti-faşist" vb. oluyor. Bunu kabul etmezsen günümüzde "Üç Dünya" teorisyenlerinin (ve ülkemizde Aydınlık oportünistlerinin) Marksist - Leninistlere yönelttiği bütün küfürleri hak ettin demektir.

Biz, Halkın Birliği'nin "Üç Dünya Teorisi"ni kavramadan ve fırsatçı bir şekilde reddettiğini söylediğimizde, bize çok kızıyorsunuz; ama her ağzınızı açtığınızda söylediklerimizi doğrulamaktan geri kalmıyorsunuz. Oysa mesele şudur: Hiç bir emperyalist ve emperyalist uşağı devrime diğerinden daha az düşman değildir. Ama belirli bir ülkede ve belirli bir durumda emperyalistlerin ve gericilerin bir kısmı devrim için diğerlerinden daha tehlikeli bir konumda bulunabilirler ve mücadele esas olarak ona yönelir. Örneğin, herhangi bir yarı-sömürge ülkeyi ele aldığımızda, somut olarak o ülkede iki süper devletten birini baş düşman olarak tespit edebiliriz. Böyle bir tespit diğerinin devrime daha az düşman olduğu anlamına mı gelir? Ya da soruyu şöyle soralım: Bugün Alman emperyalistleri devrimimize Amerikan emperyalistlerinden daha mı az düşmandır? Halkın Birliği yazarının bu sorulara cevabının 'evet' olması gerekir.

Halkın Birliği'nin yazısında, "bizim milli bağımsızlık çizgisini savunduğumuz suçlamasını ispatlamak için bin dereden su getirerek, hayli terleyen Halkın Kurtuluşu yazarları" ifadesi kullanılıyor.

Arkadaşlar, terlememize ne hacet! Siz bir sayı önce yayınladığınız özeleştiride ittifaklar anlayışınızın "milli bağımsızlık" çizgisine uygun, "Üç Dünya Teorisi"nin etkisi altında şekillenmiş, oportünist bir ittifaklar anlayışı olduğunu kendi ağzınızla söylemediniz mi? Bizim yaptığımız bu anlayışın köklerini size göstermek ve bu hatalı çizginizi sağlam bir şekilde değiştirmenizi sağlamaya çalışmaktı. Size yöneltilen eleştirilerden bu kadar çabuk incinmeyin, küçük-burjuva gururunuza böylesine mağlup olmayın. Başkası eleştirdi diye hatalarınızın üstünü örtmeyin. Biraz alçakgönüllü olun. Bundan başta siz olmak üzere kimseye bir zarar gelmez.

Yazıda, en son, "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganına kara çalmaya çalışılıyor. İspanya komünistlerinin de günümüz şartlarında bu sloganı kullandıkları hatırlatıldığında "orası İspanya, burası Türkiye" kabilinden iş, geçiştirmeye çalışılıyor. Arkadaşlar, fazla lafa gerek yok. Bakın siz bu sloganı daha önce hangi gerekçeyle eleştiriyordunuz : "Sosyal-faşizmi merkezi hedef görmeyen bir anlayış (size göre sosyal-faşizm, faşist diktatörlüğün dışında bir olgudur çünkü -HK) pratikte onunla ittifaka yönelmek zorundadır. Bu nedenle (abç) 'Faşizme Ölüm Halka Hürriyet' sloganı revizyonizmle uzlaşan bir çizgiyi ifade etmektedir."

Daha önce "baş düşman dışında kalan bütün düşmanlarla ittifak yapmak zorunludur" anlayışından hareket ediyor, faşizmden de yalnızca Amerikancı faşizmi anladığınızdan, bu slogana bu nedenle karşı çıkıyordunuz. Bu arada sözde ittifaklar anlayışınız vs. değişti, ama bu slogana düşmanlığınız değişmedi. Çünkü, o, her geçen gün daha fazla kitlelere mal oluyor, onbinlerce insan tarafından sınıf mücadelesinin her alanında haykırılıyor ve siz küçük-burjuva tekkeciliğiniz nedeniyle bundan rahatsız oluyorsunuz.

Bir sloganın değerlendirilmesi, genel siyasi çizgiden ayrılmaz. Eğer bizim genel siyasetimiz sosyal-faşizmi hakim sınıfların faşist bir akımı olarak görmese, ve hakim sınıfların bir kesimiyle uzlaşmayı, ittifakı vs. önerseydi, o zaman bu slogan somut şartlarda bir uzlaşma sloganı olabilirdi. Halkın Birliği yazarı, böyle bir şey söyleyebiliyor mu? Aksine o bizi "sol"culukla, hakim sınıfları toptan devirmeye çalışmakla suçluyor. Çünkü kendi genel siyaseti hakim sınıfların bir kesimiyle uzlaşma siyasetidir ve atılmasını önerdiği "Faşizme, Sosyal-Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganı, hakim sınıfların faşist ve sosyal-faşist olmayan(!) kesimi ile uzlaşmayı öngören, kapsamı bakımından daha da sağcı bir slogan durumundadır.

Ayrıca "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganı uluslararası komünist hareket tarafından genel olarak benimsenmiştir ve Halkın Birliği yazarı, Halkın Kurtuluşu'nun son sayısını okursa orada ülkenin yarısı sosyal-faşist diktatörlüğün pençesinde bulunan Almanya'da, bu sloganın Almanyalı ve Türkiyeli komünistler tarafından ortaklaşa atıldığını görecektir.

...sine uyun ve birlik için, birlik arzusuyla hareket edin

...smar ederek geleceğe engeller koymayın

sayılarında
luğu, Halkın
inist çizgi
evrimcilerin
izeysel suç-
ci birtakım
ne kurulu-
dıkları ke-
sınırları-
birtakım ke-
getirilişi
ın Birliği'
da ise yü-
izlik...
larında çı-
oluşturmak
birliği vb.
ürü birbiri
na ve re-
ayrı ayrı ya
ektuplarla,
ın Kurtulu-
ze çarpan
Halkın Bir
ştığı Hal-
da yer alan
uşturmakta-
birliği mü
ku. Birliğin
sağlanan
li olacak
nda düşülen
eci ve ge-
h hali bu-
devrimci
alınırken,
alkın Bir-
eleştirile
lar karşı-
ılma tavrı.
arkasına

saklanan 'sol'culuğa karşı mücadele" adı altında yeni oportünizmin ve ülkemizdeki 58 yıllık sağ oportünizmin etkilerini ve hatta bunların bazı tezlerini bütünüyle savunmak. Eleştirilerden öğrenmek, kendi tezlerini gözden geçirmek yerine; bunları sürdürebilmek için, uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisini izleyenlere karşı ilkesiz bir düşmanlık körüklemek...

İşte Halkın Birliği'nin son sayılarında yer alan yazıların ideolojik çizgisi ve sınıf tavrı budur.

HALKIN BİRLİĞİ'NİN YAZILARINDA PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ GÖREVİ REDDEDİLMEKTEDİR

1977 yılı içerisinde Halkın Kurtuluşu ile birlikte, proleter devrimcilerin birliğine hizmet etmek üzere, örneğin 1 Mayıs'ta ve seçimlerde olduğu gibi bir dizi kampanya yürüten; sayfalarında Halkın Kurtuluşu ile bir ve aynı ve çağrılara yer veren Halkın Birliği, bugün bütün bunları unutmuş görünmekte ve taraftarlarına da unutturmaya çalışmaktadır.

Halkın Birliği, revizyonist hizipçilerle bir süre iyi geçindi ve ilişkiler kurmaya çalıştı. Daha sonra proleter devrimci hareketin uyarı ve zorlamalarıyla onlara karşı tavır aldı. Onları proleter devrimci hareket saflarında revizyonist bölücüler, yeni oportünizme karşı mücadelenin arkasına gizlenen revizyonistler olarak ilan etti.

Oysa şimdi bu tavrın da terkedildiği ve revizyonist hizipçilerin şimdi "Devrimci Proletarya'dan arkadaşlar" (HB sayı 29, sf.6) olarak isimlendirildiği görülmektedir.

Halkın Birliği bir yandan, "proletarya partisinin kurulmasında tayin edici adımı atacak seviyeye ulaştığımız bugün" (HB s.29, sf.14) ve "proleter devrimci hareket içinde bulunduğumuz yılda Mustafa Suphi'nin yolunda proletaryanın şanlı partisini kurmada tayin edici adımı atacağı seviyeye ulaşmış bulunuyor" (Partinin Yolu-1, sf 1.) türünden sözler söylüyor. Diğer yandan ise "TKP-ML, 12 Mart faşizmine karşı mücadele içinde kurulmuş komünist devrimci bir örgüttür" sözünü ve TKP-ML'nin ismini sık sık geçirmeye çalışıyor.

O, bir yandan partinin kurulmasından dem vururken, bir yandan da bir partinin varlığını ilan ediyor.

Açıkçası, Halkın Birliği ülkemizin proleter devrimcilerini parti inşası görevinin gerçekleştirilmesi için birliğe değil, bir partinin saflarına çağırmaktadır.

Oysa proleter devrimcilerin ve Halkın Birliği'nin de daha önce söylediği gibi ülkemizde henüz proletaryanın devrimci partisi yoktur. Partinin inşası bugün çözülmek üzere ele alınmış bir görevdir. Üstelik, ülkemizde proleter devrimci hareketin gelişmesinin tarihi özellikleri, proleter devrimcilerin birleştirilmesi gereğini de bu görevin gerçekleştirilmesinin bir unsuru, bir şartı olarak ortaya koymaktadır.

Bugün proletaryanın devrimci partisinin kurulması için gerekli olan ve bütün proleter devrimcilerin birliğinin sağlanabileceği bir temel olan, proletaryanın azami-asgari programı ortaya konmuştur. Ülkemizin bütün proleter devrimcileri ni birleştirecek olan parti ufuktan görünmüştür.

Halkın Birliği bu birlik yolunu tutmak, bu doğru yolda ilerlemek yerine, tutuculuğa ve grupçuluğa başvurmaktadır. O, ufuktaki partinin karşısına başka bir şeyi çıkarmaya çalışmaktadır. Taraftarlarını bu yolda eğitmeye çalışmaktadır. Partinin kurulup kurulmadığı konusunda Halkın Birliği sayfalarında var olan keşmekeşin esas nedeni de budur. Dürüst bir tavır yerine oportünizm ve grupçuluk yapılmaktadır.

Halkın Birliği TKP-ML'i ve çizgisini oportünist bir tavırla sömürmek yerine, 1971 dönemi ile ilgili dürüst bir özeleştiri ve bir muhasebe yapmalıdır. Grupçuluktan ancak böyle vazgeçilebilir.

TABANIN SESİNE UYUN VE BİRLİK İÇİN, BİRLİK ARZUSUYLA İLERLEYİN!

Halkın Birliği yazılarında, Halkın Kurtuluşu'na karşı düşmanlık tavrı, Halkın Birliği taraftarlarına rağmen sürdürülmeye çalışılıyor.

Halkın Birliği'nin teorik ek'i "Partinin Yolu"nda, "Bunun yanında kendisini yeni oportünist akıma karşı mücadelenin arkasına gizleyen ve bu mücadeleyi zayıflatan küçük-burjuva akımların 'sol' oportünizmini açığa çıkararak, proleter devrimci çizginin zaferini sağlayacaktır" diye yazanlara karşı cevabı bizzat Halkın Birliği tabanından gelen mektuplar vermektedir.

Halkın Kurtuluşu'na karşı düşmanlık körüklemeye çalışan Halkın Birliği yazılarına karşı, tabandan gelen mektuplarda "Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarı konuşmacı arkadaşlar 'Üç Dünya Teorisi'nin halka ve devrime düşman, emperyalizme hizmet eden özünü ortaya koydular." (HB, s.29, sf.12) denmektedir. Bu örnekler hem Halkın Kurtuluşu'nun, hem de Halkın Birliği' nin sayfalarından alıntılar yapılarak çoğaltılabilir.

Bir arada ve omuz omuza mücadele edenler birlikçi, gerçekçi ve devrimcidir. Halkın Birliği yazıları ise bu birlik isteğini bozmayı hedeflemiştir.

SUBJEKTİF HAYALLER KÖRÜKLEYEREK GÖZ BOYAMAYIN, GERÇEKLERDEN HAREKET EDİN !

Halkın Birliği'nin teorik ek'inde şöyle deniyor:

"Faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı mücadelede (Halkın Birliği kastediliyor) halkımıza önderlik etti. Çeşitli alanlarda, halkımızı mücadeleye seferber eden kampanyalar yürüttü. Sosyal-faşistlerin kitle örgütlerindeki saltanatlarının yıkılmasında proleter devrimci hareketin önemli katkısı oldu."

Arkadaşlar siz neden bahsediyorsunuz? Bu abartmalarla nereye varmak istiyorsunuz?

Sosyal-faşistlerin saltanatlarının yıkıldığı kitle örgütleri hangileri? TÖB-DER'in, TÜM-DER'in ve diğerlerinin DİSK'in birçok sendikasının başında kimler var?

Siz kendinizi çok işler yapmış bir parti olarak gösterip, göz boyamaya çalışacağınıza, subjektivizme dalacağınıza, proleter devrimciler arasında hayaller yayacağınıza; bütün bu işlerin gerçekten olabilmesinin bir ön şartı olan parti ve proleter devrimcilerin Marksist-Leninist birliği yolundan yürümelisiniz.

Siz hangi kampanyalardan bahsediyorsunuz? Son zamanlarda grupçu bir tarzda yapmaya çalıştığınız ve pek az insan katabildiklerinizden mi? Birlikte yürütülen 1 Mayıs ve Seçim vb. kampanyalarını unuttunuz mu? Seçimler sırasında, seçim platformunun da kimler tarafından hazırlandığını unutmuş görünüyorsunuz. Üstelik bu platform, genel anlamıyla ülkemizde proletaryanın programına tekabül ettiği halde.

İşleri abartacağımız ve çarpıtacağımız yerde, görevlerin gerçekten yerine getirilebilmesi için parti ve birlik yolundan yürümeliyiz. Herkese bunu kavratmalıyız.

GEÇMİŞİ İSTİSMAR EDEREK GELECEĞE ENGELLER KOYMAYIN !

TKP-ML'ni yeniden "komünist devrimci bir örgüt" olarak ilan eden Halkın Birliği yazılarında Halkın Birliği'nin ortaya çıkışı da adeta unutulmuş görünmektedir.

TKP-ML'nin çizgisi, İbrahim Kaypakkaya'nın çizgisiydi. Halkın Birliği bu çizgiyi, İbrahim Kaypakkaya'nın çizgisinin temelini, sosyo-ekonomik yapı tahlillerini eleştirerek ortaya çıktı. Bu yolla 'sol'dan tekrar sağa doğru ilerledi. Ülkemizin yapısı, devrimin muhtevası, özü, yolu, vb. meselelerde TKP-ML'ne zıt şeyler savunmaya başladı. TKP-ML'nin 'sol' çizgisini eleştirerek, yerine Aren-Boran revizyonist tezlerine doğru kaydı.

Arkadaşlar! Halkın Birliği ilk ortaya çıktığı sırada "geçmiş maceracı çizgiye ve onu devam ettirenlere karşı mücadelede proleter devrimcilerin birlik ve dayanışma içinde olması gerektiğini" bildirenler, bunun önemini vurgulayanlar sizler değil miydiniz?

Şimdi yapılmak istenen nedir? Halkın Birliği'nin yazılarında, hem de şimdiki çizgileri bütünüyle değişik olduğu halde, geçmiş kötü ve oportünist bir şekilde istismar edilmeye, eski duygular körüklenerek parti ve birlik yolundaki gelişmelerin önüne setler çekilmeye çalışılmaktadır. Meselenin özü budur.

HATALARINIZIN ÜZERİNİ ÖRTMEYİN !

Halkın Birliği'nin 29. sayısındaki yazıda şöyle deniyor:

"Aydınlık oportünizminin dümen suyunda seyretme 'suçlamasına gelince, bunun muhatapları ancak, Aydınlık oportünistlerini 'proleter devrimci' ilan edenler, Aydınlık oportünistleriyle 'proletarya partisi kurmak için hararetli girişimlerde bulunanlar, ilkesizce kolları sıvayanlar olabilir. Bize böyle bir çamur atma girişimi ise, kendi ayıbını küçük-burjuvaca örtme tavrıdır sadece."

Meseleler çarpıtılmamalı, hataların üzeri

Dev.Sa. 6'da

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ

Kadınlar grevlerde toprak ve gecekondu direnişlerinde mücadele bayrağını yükseltiyorlar

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü'nün ilk kutlanışıyla günümüz arasında uzun bir tarihsel dönem vardır. Bu süreç içinde kadın emekçiler dünyanın her yerinde sınıf mücadelesine daha büyük kitleler halinde atılmışlar, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin yılmaz savaşçıları olarak erkeklerle omuz omuza çarpışmışlardır. Yine bu süreç içinde birçok ülkede devrim gerçekleşmiştir.

Bugün, sosyalist ülkelerdeki milyonlarca kadın toplumsal hayatın her alanında, erkeklerle eşit hak ve özgürlüklere sahiptir. Sosyalist bir toplumda yaşamanın sağladığı olanaklarla onlar, kendileriyle birlikte tüm insanlığın tam kurtuluşunu gerçekleştirecek olan sınıfsız topluma ulaşma doğrultusunda daha başarılı adımlar atıyorlar.

Oysa sosyalist ülkeler dışında kalan kapitalist, revizyonist, yarı-sömürge ülkelerde kadınlar hâlâ çok yönlü bir baskı ve sömürünün tutsağıdırlar.

Yarı-sömürge,yarı-feodal bir yapıya sahip olan ülkemizde kadınlar, kapitalist baskı ve sömürü yanında, feodal, ataerkil baskı ve sömürünün de kıskacı içindedirler. Sürekli ve sistemli bir biçimde üretimin dışına itilen kadınlar, çalışma olanağına kavuştukları zaman da ağır, vasıfsız işler yapmak zorunda bırakılmakta, düşük kategorili emekçiler, ucuz bir işgücü deposu olarak ele alınmaktadırlar.

Sigortalı her 100 erkek işçiye karşılık ancak 10 kadın işçi sigortalıdır. Ekonomik bunalımın derinleştiği dönemlerde işten ilk atılanlar kadın emekçilerdir.

Tüm toplumsal, kültürel ve ahlaki değerlerin çürüyüp yozlaştığı, herşeyin para ile ölçüldüğü bu düzende kadın alınıp satılabilen bir mal durumundadır. Kadının bu durumu "başlık" geleneğinde açıkça ortaya çıkmaktadır. Öte yandan, kadın ticareti onbinlerce genç kız ve kadını karanlık bir çirkef çukuruna itmektedir . Kadın, mutfak, ev işi ve çocuk bakımının köleleştirici, ezici çemberi içindedir.

Burjuva revizyonist,feodal her türden gerici ideoloji, kadınların bu durumunu övmekte, sahtekarca "kadının kutsallığından" söz etmektedir. Oysa özel mülkiyete ve sömürüye dayanan her düzen kadını köleleştirmekte, aşağılamakta, yeteneklerini köreltmekte ve ikinci sınıf bir insan durumuna getirmektedir.

Emekçi kadınlar bu duruma isyan etmekte, kurtuluşları için daha kararlı bir biçimde mücadeleye atılmaktadırlar. Fakat egemen sınıflar emekçi kadınların bu haklı isyanını saptırmak, aileye,çocuklara yöneltmek için ellerindeki her araçtan yararlanıyorlar. Feminist hareketi savunan burjuva kadın dernekleri kadınların mücadelesini sınıfsal temelden koparmayı amaçlamaktadır. Onlar, kadınlara "kurtuluşları" için kocalarını, çocuklarını terketmelerini serüvenden serüvene koşarak "kişilik" kazanmalarını öğütlemektedirler. Sosyal-faşistlerin de ikiyüzlü bir biçimde kadınlarının yanında görünmelerine rağmen gerçekte amaçladıkları kadını ev kölesi durumunda tutmaktır. Çünkü işçi sınıfı ve tüm emekçi sınıfların mücadelesini engellemeye çalışan ve faşist-feodal diktatörlüğün sürmesinden yana olan sosyal-faşistler, kadınların kurtuluşunu da isteyemezler.

KADINLARIN KURTULUŞLARI İÇİN VERDİKLERİ MÜCADELE PROLETARYANIN VE TÜM EMEKÇİLERİN MÜCADELESİNDEN AYRILMAZ

İşçi sınıfı ve tüm emekçi sınıflar üzerindeki baskı ve sömürünün kaynağı, özel mülkiyete ve sömürüye dayalı toplumsal düzenlerdir. Ezilen sınıfların kadınları, kendi sınıflarının erkekleriyle birlikte bu baskı ve sömürü altındadırlar. Dolayısıyla onlar üzerindeki baskı ve sömürü de sınıfsaldır. Buna bir de toplumsal baskı eklenir.

Bu açıdan kadınların kurtuluşları için verdikleri mücadele, özel mülkiyeti ve sömürüyü ortadan kaldıracak tek güç proletaryanın, son aşamada insanlığın sınıfsız topluma ulaştıracak olan mücadelesinden ayrılmaz.

Bugün emekçi kadınlar, gettikçe çoğalarak, sınıf mücadelesine atılıyorlar. Grevlerde, toprak ve gecekondu direnişlerinde,üniversitelerde mücadele eden kadınlar, kendi öz deneyleriyle daha da bilinçleniyorlar.

Onlar "eşit işe eşit ücret", "6 saatlik işgünü", "sağlığa zararlı sanayilerde ve geceleri çalıştırmaya son verilmesi" "toplumda eşit hak ve özgürlükleri" için sarsılmaz bir inanç ve kararlılıkla mücadele bayrağını yükseltiyorlar.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi, proletarya önderliğinde tüm emekçi sınıfların kadın ve erkeklerinin mücadelesiyle zafere ulaşacak, demokratik halk iktidarı kurulacaktır.

O zaman tüm emekçiler baskı ve sömürünün olmadığı yepyepi bir Türkiye'de daha coşkulu "8 Mart"lar kutlavacaklardır.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü

Amerikalı kadın dikim işçileri 8 Mart 1886'da "eşit işe eşit ücret" sloganıyla, sendikalaşma ve oy hakkı için şanlı bir direnişe geçtiler.

Kurtuluşları doğrultusunda mücadeleye atılan, ve canlarını veren yiğit kadın işçilerin anısı,dünya proletaryasının ve emekçilerinin bilincinde bayraklaştı.

1910'da Kopenhag'da toplanan Sosyalist Kadınların İkinci Kurultayında, Alman komünist önderlerinden Clara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart'ın uluslararası kadınlar günü olarak kutlanmasına karar verildi.

O zamandan beri her 8 Mart bir mücadele çağrısı olarak, tüm ülkelerin emekçileri tarafından coşkuyla kutlanmaktadır.

Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi'nin çağrısı

31 Ocak tarihli Arnavutluk basınında, 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü ve bütün dünyada ilerici kadınlarla uluslararası dayanışma için, Kadınlar Birliği Genel Konseyi'nin çağrısı yayınlandı.

Her yıl olduğu gibi, diye yazıyor çağrıda, bu yıl da, sosyalist Arnavutluk'un kadınları, özgür, mutlu ve dünyadaki bütün emekçilerin ve kadınların siyasi ve toplumsal kurtuluşu, bütün insanlığın aydınlık geleceği için aktif bir biçimde inşaya katılanlar ve boyun eğmeyen savaşçılar olarak, bu önemli güne bakıyorlar. Bu yılın 8 Mart'ı Arnavutluk kadınlarını ve Arnavutluk Kadınlar Birliği'nin mücadeleci örgütünü, bütün zaferlerin ilham kaynağı, önderi ve örgütleyicisi olan AEP etrafında sıklaşmış saflar içinde bulacaktır. Arnavutluk kadınları, bu yılın 8 Mart'ını, Arnavutluk Kadınlar Birliği örgütünün 35. kuruluş yıldönümünde ve onun 8. Kongresinde, 7. Parti Kongresinin tarihi kararlarını ve Enver Hoca yoldaşın öğretilerini hayata geçirebilmek için bütün ülkede etkinliğini sürdüren devrimci atmosfer içinde geçireceklerdir.

Çağrıda daha sonra, kadınların kurtuluş yolunda elde ettikleri zaferlere dikkat çekiliyor ve bugün Arnavutluk kadınlarının sosyalizm mücadelesi sahnesinde bütün enerjileri ve bütün saygınlıklarıyla ortaya çıkmalarının, AEP'nin parlak bir eseri ve onun somut Marksist-Leninist siyasetinin bir sonucu olduğu vurgulanıyor. Onları çalışmalarında ve yaşamlarında tanımlayan yüksek devrimci ruhları, kararlılıkları ve yurtseverlikleridir.

Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi,ülkenin kadınlarını Parti'nin, dün, bugün ve yarın inşa ettiği ve inşa edeceği zaferleri güvence altına almaya ve onu gözbebekleri gibi korumaya çağırıyor. Örgüt, Parti'nin ve muzaffer devrimin her zaman sadık bir neferi, bütün toplumun kurtuluşu ve tam özgürlüğü için kararlı bir savaşçı olma,bütün dünya halkları ve ilerici kadınlarıyla ve bütün ulusal ve toplumsal kurtuluş, demokrasi ve ilerleme için mücadele edenlerle dayanışma ve proleter enternasyonalizmine bağlılık çağrısı yapıyor.

Uyanıklığı geliştirin ve mücadele istemini güçlendirin diye devam ediyor çağrı. Özgürlüksever halklarla, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, iki süper devlete, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal emperyalizmine, modern revizyonizme, oportünizme ve bütün dünya gericiliğine karşı kurtuluş, bağımsızlık ve ulusal saygınlık mücadelesinde omuz omuza.

(TİRAN RADYOSUNUN, 2 ŞUBAT 1978 TARİHLİ YAYININDAN ALINMIŞTIR)

örtülmeye çalışılmamalıdır. Birincisi, bu sözü biz size bugünkü çizginizi eleştirerek, bugünkü çizginize bakarak söyledik. Siz işi başka yöne çekeceğinize, Halkın Kurtuluşu'nun iki broşürde size yönelttiği eleştirilere hâlâ beklemekte olduğumuz kapsamlı cevabı vermelisiniz.

İkinci olarak ise, Halkın Kurtuluşu,geçmişte Aydınlık'a karşı tavrı ve bunun ideolojik-siyasi temelleri hakkında düşüncelerini açık açık yazdı.

Yazıyı yazan kişi, Halkın Kurtuluşu son görüşmelerden çekilirken Halkın Birliği'nin, Halkın Yolu ile el ele, Halkın Kurtuluşu'nu Aydınlık'tan daha tehlikeli ilan ettiğini; biz görüşmelerden çekildikten sonra, Halkın Birliği-Halkın Yolu-Aydınlık'ın bu görüşmeleri birkaç defa daha sürdürdüğünü adeta unutmaktadır.

Halkın Birliği kendisini yanlışlardan 'biz gözlemciydik' türünden sözlerle azade kılmaya çalışmak yerine; o zaman kendisinin de "Üç Dünya Teorisi"ni savunduğunu, özellikle de Ege konusunda Halkın Yolu ve Aydınlık paralelinde çıkardığı bir broşürü hatırlamalı; gerçekte Aydınlık'a karşı alınan tavrın ideolojik-siyasi temeli hakkında Halkın Kurtuluşu'nun söylediklerini incelemelidir.

Aynı şekilde Halkın Birliği'nde çıkan yazıların sahipleri, kendilerinin baştan beri bir parti olduklarını hayalini yaratabilmek ve geçmişteki olumlu blok girişimine kara çalmaya çalışmak için; "onlar bu amaçla ilkesiz blok girişimlerine hareketle katıldı, Marksist-Leninist hareketi tecrit etme gereği, tekkeci manevrasına iştirak ettiler" (HB, s.29, sf.14) türünden sözleri bir kenara bırakmalıdırlar.

Halkın Birliği de çok iyi bilmelidir ki, bu bloğa pratik her şekil aldırma girişimlerinden önce kendileri de dahildi. Ve bu olumluydu. 1 Mayıs ve Seçim kampanyaları da bu temel üzerinde yükseliyordu. Dahası, bu kampanyalar sırasında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği, proleter devrimci bloğa Aydınlık'ı dahil etmek isteyen Halkın Yolu'nu beraberce eleştirdiler. "1 Mayıs kampanyasının çekirdeğinde proleter devrimciler olmalıdır, Aydınlık'ın burada yeri yoktur" dediler.

TAVRIMIZ SORUMLULUĞUMUZDAN VE OBJEKTİF BİR TEMELDEN KAYNAKLANIYOR

Halkın Birliği'nin 29. sayısında yayınlanan yazıda, bizim tavrımızla ilgili olarak şöyle deniyor:

"Bu yazıda Halkın Kurtuluşu yazarları sözüm ona ne kadar iyi niyetli, sorumluluklarına müdrik, ciddiyetle ve birlik arzusuyla dolu, grupçuluktan azade olduklarını anlatıyorlar. Ne var ki, yazının her satırından söylenenlerin ısmarlama ve samimiyetten uzak olduğu sırıtıyor. Bu yazı belki ülkemizin gerçeklerinden uzak olanlar için göz yaşartıcı olabilir, ama bizim için değil."

Arkasından ise, Halkın Birliği'nin çizgisine karşı yöneltilmiş eleştirilere ilgili birkaç boş laf. Ve güya tavrımızın bir çeliği olduğu havasının yaratılmaya çalışılması geliyor. ve yazı şöyle devam ediyor:

"Halkın Kurtuluşu yazarları boş yere böyle göstermelik, sahte iyi niyet gösterileri ile tabandaki devrimci unsurların gözünü boyamaya çalışmasınlar, çünkü görünen köy kılavuz istemiyor."

Bütün eleştirilerimizin yanında biz bugün Halkın Birliği'ni genel anlamda proleter devrimcilerin birliğinin bir unsuru olarak görüyoruz. Bizim tavrımız çok açıktır ve samimidir. Üstelik yazdıklarımız bizim subjektif niyetlerimiz değildir. Tavrımız subjektif niyetlerden değil,bugünün gerçeklerinden kaynaklanmaktadır.Tavrımız sadece iyi niyetimizden kaynaklanmamaktadır; onun objektif bir temeli vardır.

Halkın Birliği bugün genel anlamda oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmiş ve safını uluslararası işçi sınıfı hareketinin Marksist-Leninist genel çizgisi safında belirlemiştir. bu iyi ve olumludur.

Biz bu gelişmeyi Halkın Birliği'nin geneli açısından bakıldığından bir aldatmaca ve şimdi savunduğu, bu tavırla çelişen anti-Marksist tezlerin üstünün sahtekarca bir örtüsü olarak görmüyoruz. Bu gelişme Halkın Birliği'nin genel anlamda proleter devrimci hareketin bir parçası olmasından kaynaklanmaktadır. Ondaki proleter devrimci potansiyelden kaynaklanmaktadır.

Biz uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisini kabul etme temelini, ortak bir temel olarak görüyoruz. Daha önce de dediğimiz gibi bu ortak temelden kalkarak eleştiri-mücadele ve dostluk yoluyla yanlışların giderilebileceğini düşünüyoruz ve bu konuda kendimize güvenliyiz.

Üstelik uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisini savunmanın, bize, ülkemizde bu tavrı alan diğer devrimcilerle birlikte davranmak, bu temel üzerinde gerçek birliği sağlamak ve uluslararası proleter hareketin organik bir parçası olarak Marksist-Leninist program temeli üzerinde birliği sağlamak ve partiyi gerçekleştirmek görevini yüklediğini düşünüyoruz.

Geçmişte genel olarak proleter devrimci hareketin içinde saydığımız üç siyasi hareketin saflarında yeni oportünizme karşı mücadeleye bağlı olarak arınma ve saflaşmanın ortaya çıkmasıyla bugün proleter devrimci saflar daha açık ve belirli hale gelmiştir. Bunun yanında aynı gelişme birliği de hızlandırmıştır.

Halkın Kurtuluşu saflarında gelişen çizgimize karşı ortaya çıkan revizyonist hizip ve onun aynı zamanda ideolojik ve siyasetle birlikte dışarı atılması bunun bir örneğidir.

Halkın Yolu saflarında bugün ortaya çıkan mücadele ve saflaşma, henüz gerekli seviyeye ulaşmış olmasa bile, buna bir örnektir.

Bugün Halkın Birliği, genel anlamda uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisini kabul etmiş olmakla birlikte, hâlâ bu çizgiye uygun olmayan anti-Marksist, revizyonist birçok tezlere sahiptir.

Bize göre diğer hareketler olduğu gibi Halkın Birliği de bir iç mücadele, arınma ve saflaşmadan geçecektir. Bu devrimci potansiyeli taşımaktadır.Dahası bizce bu mücadele yeni oportünizme karşı mücadeleye ve Marksizm-Leninizme sarılarak Halkın Birliği'nin devrimin özü, muhtevası, yolu, düşmanları ve dostları vb. tezleri ve sosyo-ekonomik yapı tahlilleri etrafında gelişecektir.

Bu mücadelenin sonucunun pratik olarak gelişmesinin biçimlerini biz bilemeyiz. Ya Halkın Birliği şimdi savunmakta olduğu ülkemiz ve dünya ile ilgili bazı tezlerinden bütün bir siyasi hareket olarak vazgeçecek ve ideolojik-siyasi arınma böyle gerçekleşecektir; ya da başka türlü bir iç mücadeleden geçecektir.

Daha önceki yazımızda da söylediğimiz gibi biz Halkın Birliği'nde henüz böyle bir arınma gerçekleşmemiştir.

İşte bu yüzdendir ki, biz şimdi Halkın Birliği'ne bir bütün olarak proleter devrimci bir hareket olarak bakıyor ve tavrımızı ona göre belirliyoruz.

İşte bu yüzdendir ki, biz şimdi bir yandan Halkın Birliği'nin arzusu ve birlik temelinden yola kalkarak Halkın Birliği'nin çeşitli yanlış tezlerini eleştiriyoruz.

Bunun saklı ve gizli olan bir yanı olmadığı gibi, "ssele girdiğimiz" gibi sadece bir iyi niyet meselesi de değildir.

Biz ülkemizde oportünist "Üç Dünya Teorisi" ne karşı, proleter devrimci saflarda açılan mücadelenin ideolojik ve siyasi arınmayı beraberinde getireceğine ve bu yolla proleter devrimcilerin birliği ve parti inşası görevlerinin de gerçekleşeceğine inanıyoruz.

İşte tavrımız Halkın Birliği'nin genel anlamda uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisini kabulünden ve yukarıdaki inancımızdan kaynaklanmaktadır.

Bu inancımız da subjektif bir niyetin ürünü ve bir hayal değildir. Aksine, Marksizm-Leninizmin gücünden, ülkemizde proleter devrimcilerin birliği ve parti için sağ oportünizme, revizyonizme karşı verilen mücadelenin ideolojik-siyasi planda ve proleter devrimci saflarda biriktirdiklerinin gücünden kaynaklanmaktadır. Ülkemizdeki bütün proleter devrimcilerin taşıdığı birlik ve parti ruhunun gücünden kaynaklanmaktadır.

Bu inancımız bugün gelinen yerde, ideolojik-siyasi seviyenin bugünkü durumunda, bizzat Halkın Kurtuluşu saflarında ortaya çıkan revizyonist-bölücü hizip olayının derslerinin de gösterdiği gibi, bizzat Halkın Yolu'nun oportünist yazarlarının yenilgisinin de gösterdiği gibi; artık ne revizyonizm ve sağ oportünizmin, ne de grupçuluğun ve bireyciliğin parti ve birlik önünde engel olamayacağı gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

HATALARINDAN DÖNMEYENLER EN BÜYÜK HATAYI İŞLERLER

29. sayıda yayınlanan yazının sonunda şöyle deniyor:

"Halkın Birliği parti ve birlik meselesini, dışındaki siyasi akımların ve geçmişin değerlendirilmesi meselesini yeniden ele aldı. Ve bu konudaki görüşlerini gözden geçirerek bir sonuca vardı. (...) Marksist-Leninist hareket Marksizm-Leninizm dışı her türden akıma karşı mücadeleyi ısrarla ve kararlılıkla sürdürecektir. Parti görevine sıkı sarılmak bunu gerektiriyor."

Evet. Bu gözden geçirme gerçekten yapılmalıydı. Ama bugünkü anlayışlara varmak için değil.

Anlaşılan odur ki, Halkın Birliği bu gözden geçirme sonucunda doğruya değil, yanlışa varmaktadır.

Ülkemizdeki proleter devrimci hareketin gelişmesinin özelliklerini ve geçmişte birlik için verilen mücadeleleri bir kenara iterek ve 1971 ile ilgili eski sözlerini unutarak, bir partinin zaten varlığı iddia edilmekte, "TKP-ML" komünist parti olarak ilan edilmektedir. Üstelik bu bugünkü çizgiye rağmen yapılmaya çalışılmaktadır.

"Üç Dünya Teorisi"ne karşı mücadele içinde Halkın Birliği'nin yanlış tezleri eleştirilerden de faydalanarak özeleştiri yoluyla düzeltileceği yerde, Halkın Kurtuluşu gerici bir tavırla, anti-Marksist ilan edilmekte ve bu yolla yanlış tezler savunulmaya çalışılmaktadır.

Bugün son derecede olgunlaşmış olan birlik ve parti görevlerinin önüne, grupçu dar çıkarcı engeller inşa edilmeye çalışılmaktadır.

"Düşüncelerini gözden geçirmede cesaretli, hataları düzeltmede korkusuz birbirimizden öğrenmede istekli" olunması gereken, birlik ve parti ruhu ile dolu olunması gereken ve bütün bunların objektif şartının var olduğu bugün; bütün bunların tersi öğütlenmektedir.

Bizce Halkın Birliği'nin son sayılarında yer alan yazılar, Halkın Birliği'nin bütününün düşüncelerini yansıtmamakta, aksine bugünkü gelişmelerden duyulan kötü ve küçük-burjuvaca bir korkuyu, grupçuluğu, kibirliliği ve ülkemizde proleter devrimci saflardaki genel eğilimin önünü kesme, ayrılıkları ve ayrı ayrı durmayı kemikleştirme isteğini yansıtmaktadır.

Bizce Halkın Birliği'nin son yazılarında yer alan anlayış, ne bir bütün olarak Halkın Birliği'nin ne de ülkemizdeki işçi sınıfının, devrim mücadelesinin ve proleter devrimci hareketin çıkarlarına uygundur.

Bizim inancımız odur ki, ülkemiz proleter devrimci hareketinin birliğe ve partiye ulaşması "ülkemizdeki devrimci hareketin tarihinin, bugün ulaşılan noktada kaçılmaz gelişme yönüdür. Bunu hiç kimse durduramayacak ve Marksizm-Leninizm ideolojisi ve parti ve birlik ruhu bütün saflarda galabe çalacaktır." (Parti Bayrağı-1,sf.8)

ANKARA POL-DER'Lİ YURTSEVER,DEVRİMCİ POLİSLER:

«Mücadelemizi işçi sınıfının ve yoksul halkımızın mücadelesine tabi kılmalıyız»

Azgınlaşan faşist diktatörlük, son dönemlerde bütün diğer demokratik kitle örgütleri,yurtsever devrimci basın, ve yoksul halkımız üzerinde olduğu gibi yurtsever demokrat polislerin örgütü olan derneğimiz POL-DER üzerinde de baskılarını yoğunlaştırdı.

Burjuvazinin kalemşörlüğünü yapan bazı faşist yazarlar, son günlerde aslı astarı olmayan çeşitli yazılarla POL-DER'i halkımızın gözünde küçük düşürmeye, derneğimize gerçeğe uymayan beyanlarla asılsız saldırılara geçtiler. Bu arada İstanbul POL-DER Şubesi bombalandı.(...)

Hakim sınıfların en iyi uşaklığını, onların en iyi kalemşörlüğünü yapan Tercüman, Hergün ve benzeri gazeteler, gazetelerinde büyük manşetlerle POL-DER'i karalamakta, POL-DER üyelerinin işkence yaptıklarını yazmaktadırlar. Hergün gazetesi 12 Şubat 1978'de "Personel Dairesi Şube Müdürlüğü'ne Maocu Halkın Kurtuluşu Dergisinin yazarı, sicilinde polisi bölmekten cezalı Muzaffer Özbayrak'ın atanması Emniyet teşkilatındaki hayreti büsbütün artırdı" gibi gerçeğe uymayan yalanlar dizmekte, adı geçen kişiyi POL-DER Genel Başkanı olmadığı halde POL-DER Genel Başkanı olarak göstermektedir. Bu kişi Halkın Kurtuluşu'nun yazarı olmadığı halde Halkın Kurtuluşu gazetesinin yazarı olarak gösterilmektedir.

Aynı zamanda POL-DER üyeleri işkencenin her türlüsüne karşı oldukları halde işkenceci olarak gösterilmektedir. İşkence yapanlar hakim sınıfların en iyi uşakları olarak Amerika'da ve başka ülkelerde işkence üzerine eğitim görmüş, insanlık dışı canavarlar ve katillerdir. Bunlar halkımızın kurtuluşu için mücadele eden dürüst,namuslu, devrimci kişilere işkence eden, toplu katliamlar düzenleyen, işçi sınıfının mücadelesini kana boğan MİT, Kontr-Gerilla ve hakim sınıfların silahlı sivil milisleridir. İşkence yapanlar, uluslarının kaderi ve bağımsızlığı için mücadele edenlere militarist baskı, terör, katliam düzenleyenlerdir.

Bizler POL-DER'li yurtsever demokratlar olarak, bize yapılan baskıların halkımıza yapılan baskılardan ayrı olmadığını bilmeli, bizlerin kurtuluşunun halkımızın kurtuluşuyla, işçi sınıfının ve yoksul köylülerin kurtuluşuyla gerçekleşeceğini bilmeli, bunun bilincinde olmalı, mücadelemizi işçi sınıfının ve yoksul halkımızın mücadelesine

Dev.Sa.7.Sü.8'de

KÜÇÜKKÖY

Baş.ta.sa.8'de

ocağı kapanmış, hasarlar ödensin" sloganlarıyla başlayan yürüyüşe katılanların sayısı 400'ü buldu. Tam Çiftlik çıkış noktasında komprador burjuvazi ve toprak ağalarının jandarması halkı dağıtmaya kalktı. Yiğitçe direnen halk jandarma barikatını aştı. [illegible] Takviye alan jandarma, ikinci bir barikat kurmuş halka saldırdı, dipçik kullandı. Bazı kişiler tutuklandı; ancak halk boyun eğmedi; geri çekilmedi, kararlı bir şekilde "arkadaşlarımız bırakılsın" diye haykırdı. Faşist başgavuş, halkın kararlılığı karşısında boyun eğdi. Tutuklanan 6 kişi bırakıldı. Jandarmaya karşı direniş 2 saat sürdü. [illegible] Halkın Kurtuluşu'ndan ve Halkın Birliği'nden bir kişi konuşma yaparak faşist diktatörlüğü teşhir ettiler. Devrim andı içilerek dağılındı. Yürüyüşe daha fazla sayıda kitlenin katılmamasının başlıca nedeni, son güne kadar eylemi tek başlarına koymak isteyen Halkın Birliği taraftarlarının [illegible]

İSLAHİYE'DE

Baş.ta.sa.8'de

düğünü, artık İslahiye'de faşizme karşı mücadele ateşinin söndürülemeyeceğini, İslahiye'deki saldırıların Türkiye'deki faşist saldırıların devamı olduğunu söyledi. Devrim andı içildi. Yürüyüşe başlandı.

Önceden haberli olmadığı için yürüyüşe köylerden çok az emekçi katıldı. [illegible] törene katılan kalabalık 1000 kişiyi buldu. Halkın öfkesi çok büyüktü. Karakol önünde "Faşist Komiser Defol!" sloganı atıldığında tek bir polis ortaya çıkmadı. [illegible]

ELAZIĞ'DA

Baş.ta.sa.8'de

[illegible]

DEVRİMCİ YOL

[illegible]

SOVYETLERDEKİ

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

YURTSEVER

Baş.ta.sa.8'de

[illegible]

BÜTÜN HALK

[illegible]

DERSİM

[illegible]

BELGRAT

Baş.ta.sa.2'de

[illegible]

HALKIN KURTULUŞU * HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: FİLİZ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/4 DAİRE 2/8 ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: [illegible] * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

"DEVRİMCİ YOL" VE TARAFTARLARI PROVAKASYONLAR VE ZORBALIKLAR KARŞISINDA SESSİZ KALMAMALIDIR

6 Şubat tarihli Halkın Kurtuluşu'nda, "Devrimci Yol" adına hareket eden bir avuç saldırganın "İTÜ Gecesi" adı altında düzenlenen bir gecede yine provakasyona başvurduğunu ve gençlik saflarında zorbalık ve terörü, düşmanlık ve kan dökmeyi kışkırttıklarını teşhir etmiştik. Bu olayın geçmişte tekrarlanan şu provakatif olaylarla yakından bağı olduğunu, aynı kişiler ve çevrelerce tertiplendiğini belirtmiştik.

* 1976 Kasımında Beşiktaş'ta mitinge katılmaları için yazılı olarak davet edilen İYDGD üyesi gençlere silahla saldırarak 6 kişinin yaralanması olayı.

* Bu olayın arkasından proleter devrimci hareketin, kendilerine karşı "silahlı mücadele" kararı olduğu yolundaki provakatif sloganı yayarak bu çeşit olayları devam ettirme çabaları.

* Halkın Kurtuluşu'nun geçmiş sayılarında defalarca ortaya konduğu gibi gençlik içerisinde defalarca kışkırtılan ve bir çok devrimcinin yaralanmasına neden olan ve düşmanlık duyguları geliştiren çatışmalar.

* Sağmalcılar Cezaevinde, Cezaevi Müdürü, gardiyanlar ve lümpen cezaevi ağaları ile birlikte, devrimcilere saldırı olayı.

* İGD'li sosyal-faşistlerin iki devrimciyi öldürmelerini İTÜ-DER'de protesto eden devrimcilerin üzerine ateş açarak, üç kişinin yaralanması olayı

* Site Yurdu'ndan polis zoruyla çıkarılan ve Kadırga Yurdu'na nakledilen yurtseverleri ve devrimcileri yurda almama ve girmeye çalışırlarsa zor kullanılacağı, kan döküleceği tehditleri ve zorbalıkları.

Ama "Devrimci Yol"bütün bu olaylar karşısında duvar gibi sessiz. O sessiz kaldıkça ise bu zorba ve provakatörler, halk düşmanları faaliyetlerine daha da azarak devam ediyor.

"Devrimci Yol" bütün bunları tek tek mahkum etmelidir. Suçluları, provakatörleri tek tek teşhir ve tecrit etmeli; bir daha halk içine "devrimci" maskesi takıp çıkmalarının önüne geçmelidir.

Sadece teşhir ve tecrit etmekle kalmamalı, "Devrimci Yol" ve onun bütün taraftarları bu provakatörlerin içlerinde nasıl barındıkları üzerinde de düşünmelidir. Bu provakatörlerin "Devrimci Yol" taraftarlarını nasıl etkileyebildiklerinin, peşlerinden sürükleyebildiklerinin üzerinde de düşünmelidir.

Sosyal-faşist İGD vb revizyonistlerle olan bağlarını, halk içinde zorbalığa meydan veren anlayışlarını gözden geçirmelidir. Provakasyona meydan veren maceracılık çizgisi üzerinde düşünmelidir. Bu hatalarının kökünü kazımaya yönelmelidir.

Faşist diktatörlüğün baskı ve terörününün ve provakasyonlarının arttığı bu dönemde bunlar savsaklanamaz.

layan fetvalar çıkarıyorlar.

yazıyor: "Yok THKO, yok THKC, yok 'Acilciler' yok TİKKO gibi yasadışı sol kuruluşlar eyleme geçerse devletin görevi, bu örgütleri yakalayıp yargı organlarına teslim etmektir"

İşte sahte demokrat "aydın" böylelikle devrimci harekete yönelecek saldırılar karşısında kendi tutumunu belirlemiş oluyor.

Bu son derece yaygın bir eğilimdir. Bu tür "demokratlar" birden bire keskin hafiye ve komutan kesilmişlerdir. "Bu solda ki gizli örgütlerin de haddini bildirmek lazım canım!" vs. vs.

Bu yaygın eğilimin böylesine hortlayıp ortalığı sarmasına neden nedir?

CHP bakanları "nereden gelirse gelsin" "hem sağa hem sola" edebiyatında derinleşiyorlar.

İrfan Özaydınlı polis teşkilatının itibarını kazandırmak ve onu modern silahlarla donatmak için uğraşıyor. Ve bu sırada birçok devrimci gözaltına alınıyor, işkence görüyor, vuruluyor.

CHP hükümeti, devrimci harekete saldırıyor. Olan budur.

Saldıranın CHP hükümeti olması, el çırpanların da cesaretini artırıyor. Öyle ya, "ilerici hükümet", "Demirel ve Türkeş'in emrindeki, "anarşist" örgütlere "haddini bildırmektedir." Saldıran MC olsaydı, böyle el çırpamazdı bu "gizli" düşmanlar, bu sözümona "demokratlar".

Biz, proleter devrimciler de anarşist ve maceracı eylemlerin yanlış olduğunu ve bunların karşı-devrime hizmet ettiğini tespit etmekteyiz.

Kamuoyunda demokrat olarak tanınan yazarlar buradan kalkarak faşist diktatörlüğün onaylayıcısı haline gelmemelidirler.

Bu gerçek bir demokrat için söz konusu olmamalıdır.

Çünkü saldıran faşist diktatörlüktür ve genel anlamda halka saldırmaktadır.

SALDIRILAR KARŞISINDA UYANIK VE KARARLI OLMALIYIZ

Şu günler, kimin devrimin saflarında kimin karşı-devrim saflarında yer aldığının, hangi siyasetlerin kurtuluş yolu hangilerinin kölelik zinciri olduğunun açık açık ortaya konulduğu günlerdir.

Şu günler CHP reformizminin gerçek yüzünün en açık olarak kavranabılmesinin şartlarının olgunlaştığı günlerdir.

Milyonlarca emekçi CHP'nin faşist diktatörlüğün emrinde ve hizmetinde olduğunu görmekte ve onun hakkında beslediği hayalleri terketmeye yönelmektedir.

Dün halkın evlatlarının kanını kendi politikasının sömürü aracı yapan ve kürsülerden bangır bangır "evlat acısına son vereceğini" haykıran Ecevit ve onun "kadrosu" şimdi "hem sağdan, hem soldan" gelen tehlikelere karşı mücadele" naraları atmaya başladılar. Saldıracakları devrimciler ve halk yığınları olacaktır.

Bütün devrimciler ve halk faşist diktatörlüğün ve onun bir unsuru olan reformist CHP hükümetinin yeni saldırıları karşısında kararlılıkla direnecek lerdir.

Reformist CHP hükümetinin saldırıları da emekçi yığınlarının ve işçi sınıfının devrimyolunda yürümesini engelleyemeyecektir.

Baş.ta.sa.8'de

faşist diktatörlüğün valili ve emniyet müdürüne güvenilemiyeceğini, kendilerinin dağılmasını fırsat bilerek okula saldırılacaklarını kavradı ve proleter devrimcilerin çağrısına uyarak okula yürümeye başladı. Öte yandan okul civarına askeri kamyonlar asker taşıyorlardı. Halkın bu tavrı karşısında CHP İl Başkanı bağırarak "Arkadaşlar karar aldık kesinlikle dağılıyoruz" diyerek aksi yönde yürümeye başladı. Onun peşinden sadece iki CHP yöneticisinden başka kimse gitmedi.

Yürüyüş okula yaklaştıkça kitle çığ gibi büyüyordu. Okulun önüne ulaşıldığında 5000'e yakın kişi toplanmıştı. Halk liseye yürüdükçe polis ve jandarmalar geri çekiliyorlardı. Sonuçta bahçe kapısındaki polis kordonu yarılarak bahçeye girildi. Okul kapısına toplanan halk öğrencilerin sıcak gösterileriyle karşılaştı. Özellikle içeride kalan bazı öğretmenler ve Okul Aile Birliği'nin bazı yöneticileri (reformistler ve ortayolcular) kapıları açmak istemediler. "Kapıları açarsak polis ve jandarma saldırır, CHP İl Başkanını Valiye gönderdik, o gelmeyince ve polis-jandarma dağılmayınca çıkmayacağız" diyorlardı.

Bu onların halka güvenmemelerinin ve kitlelerin gücüne inanmamalarının sonucuydu.

Bu sırada proleter devrinciler pencerelere yığılan öğrencilere durumu anlattılar. Kitlelere güvenmek gerektiğini ve halkımızın kendilerini korumaya ve alıp götürmeye kararlı olduklarını anlattılar. İlk tereddütleri üzerinden atan öğrenciler kapıları açarak dışarı çıkmaya başladılar. İlk tereddüt anlarında bazı halktan kişilerin öğrencilere şöyle seslendikleri duyuluyordu;

"Açın kapıları çocuklar, biz geldik, bizim ölümüzü çiğnemeden kimse size dokunamaz", "Biz gerektiği yerde ölmesini biliriz sizlere güveniyoruz haydi çıkın, size saldıracak olanlara gerekli dersi vereceğiz".

Öğrencilerin çıkması üzerine halk şehre inen yolun iki yanını kordon altına aldı. Öğrenciler bu kordona girince kitle toplu halde şehir merkezine inerek orada dağıldı. Bu arada polis ve jandarmalar iyice uzaklaşmışlardı.

Böylelikle yiğit Dersim halkı faşist diktatörlüğe karşı evlatlarına sahip çıkmanın şanlı bir örneğini veriyordu. Bu eylem göstermişti ki halkın mücadelesi esas alındığında her türlü gericilik altedilecektir. Bu eylem "kitlelere güven" şiarının somut hayata uygulanmasıdır. Bu eylem proleter devrimcilerle reformistler ve ortayolcular arasındaki farkı göstermiştir. Önceleri ne yapacaklarını bilmeyen bir takım küçük burjuva unsurlar, halkın güçlü birikimini görünce eyleme sahip çıkmaya ve onu yönlendirmeye çalıştılar. Ama asıl yaptıkları kitle kuyrukçuluğuydu.

Dersim halkının bu yiğit anti-faşist eylemi tüm devrimcilere ve halka örnek olmalıdır. Reformist eylem çizgisini aşma ve halkın devrimci eylemleri ni örgütlemede bu eylem herkese örnek olmalıdır.

KİTLE ÇİZGİSİ

Baş.ta.sa.8'de

[illegible] kitlelere [illegible] iddia etmek-[illegible]

görüşmeler yoluyla saldırıyı önleriz" diyen reformist CHP'liler de, aynı şeyi tersinden savunarak "kitleleri kırdırmayalım, onları biz savunalım" zihniyetiyle harekete geçen "öncü savaşçı"lar da kitlelerin şanlı ve bilinçli eylemleri karşısında şaşkına dönmüşlerdir.

Proleter devrimciler, devrimin bu temel yasasının da, bütünlüklü bir bilimsel sistem olan Marksizm-Leninizmin ayrılmaz bir parçası olarak ele almakta ve onu sürekli olarak hayata uygulamaktadırlar. Sadece propaganda ve ajitasyon yetmez. Bunları canlandıran şey, kitlelerin kendi siyasi tecrübeleriyle bilinçlenmelerini sağlayan, sürekli, sistemli ve kalıcı kitle çalışması, kitle çizgisidir.

Tunceli'de başarıya ulaşan bu doğru çizgidir. Tunceli'de doğruluğu kanıtlanan Marksizm-Leninizmin yenilmez ilkeleridir.

DERSİM HALKININ MÜCADELESİNİ

ÜNİVERSİTELERDE

Baş.ta.sa.1'de

diktatörlüğün MC hükümeti döneminde polisin faşist dekanlar tarafından üniversiteye sokulmasına "demokratik" protestolarla karşı çıkan CHP reformistleri, bunu unutmuş görünmektedirler. Onlar faşist diktatörlüğün isteklerine bu alanda da boyun eğmiş, polisi kendi elleriyle dersliklere sokmuşlardır.

Öte yandan ortaöğrenim kurumlarında şubat tatili 6 Mart'a kadar uzatılmıştır. Üniversiteleri dükkan kepengi gibi açıp kapayan CHP hükümeti, öğrenimin sürmesi konusundaki ciddiyetsiz ve sorumsuz tutumunu ortaöğrenim kurumlarına da yöneltmiştir. Faşist çeteleri okullardan atamayan CHP, okulları kapatarak "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini" sağlamaktadır!

CHP hükümeti bugüne kadar siyasi, ekonomik, akademik vb. her alanda giriştiği uygulamalarla kendi kendini yalanlamaktadır. Faşist diktatörlüğe bütünüyle boyun eğişi CHP hükümetini öyle bir noktaya getirmiştir ki, o artık, kendisini halk kitleleri karşısında savunabileceği demagojik manevra olanaklarından da yoksundur. Üzerindeki boyayı kendi elleriyle her gün biraz daha kazımakta, yüzünü ortaya koymaktadır.

Bu olay da, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün, resmi, sivil faşist kurumları ve güçleriyle ayakta olduğunu göstermektedir. Kontr-gerilla ve polis, MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistlerle birlikte, halka, devrimcilere karşı daha yoğun saldırıya geçmişlerdir.

Yurtsever, devrimci üniversite gençliği, bu saldırılar karşısında boyun eğmeyecek, "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" ve "polis ve faşist komandoların öğrenim kurumlarından atılması" için kararlılıkla mücadele edecektir.

DEVALÜASYON

Baş.ta.sa.3'de

kümeti döneminde emperyalistlerin, IMF aracılığıyla, uygulanmasını istedikleri "ekonomik tedbirler"den, işçi ücretlerinin dondurulması hariç bütün "tedbirler" yerine getirilmiş olmaktadır.

Faşist MC, işçi ücretlerinin dondurulması için yoğun bir çaba göstermiş, fakat işçi sınıfının mücadelesi ve devrimci potansiyeli karşısında bunu başaramamıştı. MC tarafından hazırlanan 1978 Programında ve 1978 Mali Yılı Bütçe Tasarısında işçi ücretlerinin dondurulması veya en asgari düzeyde tutulması yer alıyordu. MC'nin hazırladığı Bütçe Tasarısındaki "temel felsefeyi" benimseyen ve bu tasarıyı parlamentodan geçirerek kanunlaştıran, CHP hükümeti, bugün işçi ücretlerinin dondurulması gerektiği konusunda alttan alta bir propaganda yürütmektedir. Bu propagandanın baş mimarları, TÜRK-İŞ'li ve DİSK'li sendika ağalarıdır. TÜRK-İŞ içinde kendilerine "Sosyal Demokrat Sendikacılar" diyen birtakım sendika ağaları, "toplu iş sözleşmelerinde işverenlerden daha az ücret istenmesi yolunda diğer sendikalara çağrı yapmaya" hazırlanmaktadırlar ve bu konuda giderek somut adımlar atmaya çalışmaktadırlar. Onların bir kısmının, yeni devalüasyon karşısında feveran etmeye başlamaları, bir kısmının ise hükümetten devalüasyondan işçilerin etkilenmemesi için bazı taleplerde bulunması tam bir sahtekarlık örneğidir.

Bugün CHP hükümeti, reformist hayallerle ve çeşitli türden sendika ağaları aracılığıyla işçi sınıfını aldatmaya çalışmaktadır, işçi ücretlerini dondurmanın veya en asgari düzeyde tutmanın hazırlığı içindedir. Böylece emperyalistlerin IMF aracılığıyla dayattıkları reçetenin son halkasını da kapatmak istemektedir.

Fakat işçi sınıfı buna izin vermeyecektir.

KOMAL

Baş.ta.sa.1'de

toplatılmaktadır. Hakkında toplatılmasına dair bir karar yokken, büroya baskın yapılarak kitap kolilerine el konmuştur.

24.2.1978 günü KOMAL Yayınevi İstanbul bürosu yönetmeni, adı geçen yayından dolayı "Milli duyguları zayıflatıcı propaganda" yapmak iddiası ile tutuklanmıştır.

KOMAL Yayınevi yönetmeninin tutuklanması, CHP hükümetinin "düşünce ve örgütlenme özgürlüğü" gibi vaatlerde bulunurken, gerçekte basın üzerinde faşist baskıların sürüp gittiğini gösteren bir olaydır. KOMAL Yayınevi üzerinde sürdürülen baskıları ve yöneticisinin tutuklanmasını protesto ediyoruz.

PROLETARYA

Baş.ta.sa.1'de

geçmişte daha programının ortaya çıkmamış olması; kitlelerle işçi sınıfı ve köylülükle henüz bağlarının güçsüz olması ve oportünizmin etkileri, bunların yanı sıra diğer zaafları, CHP'nin kitleler üzerindeki etkisini kırma olasılığını ortadan kaldırmıştı.

CHP reformizmini bir 'umut' olmaktan çıkaracak yegane çizgi olan proletaryanın devrimci çizgisi bu görevini yerine getirecek duruma ulaşmamıştı. Proleter devrimci hareket milyonlarca emekçiye onları devrim saflarına kazandıracak bilinç taşıyamamıştı.

SOSYAL-FAŞİSTLER VE DİĞER REVİZYONİST VE OPORTÜNİSTLER CHP'NİN KİTLELERİ AĞULAMASINDA ÖNEMLİ ROL OYNADILAR

Başta sosyal-faşistler olmak üzere birçok revizyonist ve oportünist akım CHP'nin kitleleri uyuşturabilmesi için ellerinden geleni yaptılar. Ve uyuşturma kampanyasına katıldılar.

Sosyal-faşistlerin bundan amacı faşist diktatörlüğü ve emperyalizme bağımlılığı olduğu gibi muhafaza etmek, böylelikle temsil ettikleri hakim sınıfların temel çıkarlarını savunmaktı.

Milli ve küçük burjuva sınıf temelli oportünist akımlar ise faşizmle uzlaşma ve hakim sınıflardan medet umma hastalığının sonucu olarak, sözde "temsil" ettikleri sınıfların çıkarlarına da ters düşen bir yolu seçtiler ve faşist diktatörlüğün ayakta kalması için çalıştılar.

Onlar da CHP gibi açık ya da gizli bir biçimde seçimlerle faşist diktatörlüğün yıkılacağını ya da "faşist tırmanış"ın durdurulacağını iddia ediyorlardı.

CHP KONUSUNDA MARKSİST-LENİNİSTLERİN TUTUMU

Seçimler ve reformist CHP konusunda olduğu gibi, şimdiki reformist CHP hükümeti konusunda da bir yıldan fazla bir süre önce açık ve kesin bir tavır aldık.

Proleter devrimci hareket bu konuda faşist diktatörlüğün temellerinden yıkılması için mücadele bayrağını yani devrim bayrağını, Ulusal Demokratik Halk Devrimi bayrağını yükseltti.

Biz başından beri bu hükümetin, halkın devrimci mücadelesini ileriye götürecek, "barış", "refah" vs. getirecek, can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sağlayacak bir hükümet olmadığını en geniş yığınlara maletmeye çalıştık.

Başından beri, bu hükümetin faşist diktatörlüğe darbeler indirebilecek, emekçilerin ve işçi sınıfının çıkarlarını savunacak bir hükümet olmadığını, hele hele kendi iddia ettiği gibi "halkla beraber, halk için devrim" yapacak bir hükümet olmadığını kesinlikle belirttik ve belirtiyoruz.

Proleter devrimciler olarak bizler bu hükümetin gerçekten hangi amaçla oluşturulduğunu ortaya serdik.

Bu hükümetin, söylediklerinin ve vaadettiklerinin tersine, faşist diktatörlüğün bir unsuru olarak doğduğunu; objektif rolünün halkın mücadelesi karşısında zayıflayan ve gerileyen faşist diktatörlüğün yaralarını sarmak olduğunu belirttik.

SÖYLEDİKLERİMİZ KANITLANMAKTA, CHP'NİN GERÇEK YÜZÜ ORTAYA ÇIKMAKTADIR

Şimdi hükümetin bu kadar faaliyetinden, bakanlarının şu kadar demecinden sonra, söylediklerimizin gerçek olmadığını kim iddia edebilir?

CHP'nin tabanındaki devrim isteyen emekçi yığınların bu gerçekleri görmesi nasıl engellenebilir?

Açıkça ortadadır: CHP hükümeti, sahte vaadlerini değil, emperyalizmin ve hakim sınıfların isteklerini dile getirmektedir.

'CHP'de umut arayan devrimci işçiler ve köylüler CHP'nin yüzünü görmeye başlamışlardır.

PROLETARYA VE KÖYLÜLER DEVRİMİN BAYRAĞI ALTINDA TOPLANACAKLARDIR

AP, MHP, MSP, CHP, TKP, TSİP, vs... Bilinçli ve bilinçlenmede her gün adım atan işçiler artık bu partilerin kendilerine sadece "zulüm ve köleleğe devam" programlarıyla yaklaştığını artık görmektedirler.

Hayatın tecrübeleri bu faşist, sosyal-faşist ve reformist partilerin foyasını çıkarmıştır ve çıkarmaktadır.

Bu burjuva ve gerici politikacı kulüplerinin inim inim inleyen işçiye, köylüye, milli baskı altında ezilen Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere, iki kere zincire vurulmuş kadınlara, kısacası şimdiki sömürü ve zulüm düzeninin çarklarını çalıştıran emekçilere vereceği hiç bir şey yoktur; sadece yeniden zulüm ve kandan başka.

Bu sözler artık kanıtlanmış somut gerçeklerdir.

Oysa halkımız en küçük köyünden en büyük şehrine kadar her yerde direniyor ve ayağa kalkıyor.

Ne her gün kaybettiği, yavrularının acısı ne faşistlerin patlattıkları bombalar ve savurdukları tehditler emekçileri durdurmuyor. Aksine onlar, karşı konulmaz bir biçimde ilerliyorlar.

Ve tarihin ufkundan bir güneş doğuyor. Proleter devrimci hareket dev adımlarla Parti'yi inşa yolunda yürüyor.

İşte işçi sınıfının ve tüm emekçi sınıfların kurtuluş yolunun öncüsü bu Parti olacaktır.

Milyonlarca işçi ve köylü bu Partinin şanlı bayrağı altında, devrimin bayrağı altında mutlaka toplanacaktır.

Kurtuluş kaçınılmazdır.

Zafer işçi sınıfının ve tüm emekçilerin olacaktır.

Ankara Pol-Der'li

Baş.ta.sa.6'da

tabi kılmalıyız.

Tüm işkence ve baskılara karşı bilinçli, kararlı ve tutarlı bir şekilde mücadele etmeli, işkencecileri açığa çıkarmalı, kurtuluşumuzun Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle gerçekleşebileceğine inanmalı, faşizme karşı mücadelemizi halkımızın mücadelesiyle birleştirmeliyiz.

POL-DER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON !
FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON !
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

ELAZIĞ'DA ALİ RIZA KOŞAR'IN KATLEDİLMESİ OLAYI

Elazığ, egemen sınıfların örgütlü faşist çetelerinin bulunduğu, öte yandan faşist diktatörlüğe karşı halk kitlelerinin mücadelesinin gittikçe kabardığı bir kenttir.

Elazığ'da son zamanlarda faşist saldırılar alabildiğine yoğunlaşmış, bir ay içinde ondan fazla yurtsever ve devrimci, Ülkü Ocaklı faşistlerce katledilmiş, onlarcası ise yaralanmıştır. Fakat bütün bu faşist saldırılar, halk kitlelerinin mücadelesini bastıramamış, tersine kamçılamıştır.

İşte Ali Rıza Koşar arkadaşın "Devrimci Yol" maskesi altında katliamlara girişen piyonlar tarafından öldürülmesi olayı böyle bir dönemde yer aldı.

"Devrimci Yol" adına hareket ettiklerini söyleyen bir avuç saldırganı sonunda böylesine gözü dönmüş bir noktaya getiren olumsuzlukların kökleri, birkaç yıl öncesine, sosyal-emperyalist tartışmalarının devrimciler arasında yoğunlaştığı döneme dayanmaktadır.

Sosyal-emperyalizm teorisi 1975'lerde Elazığ'da hemen her gün devrimcilerin tartıştığı bir konu haline gelmişti. Bu dönemde Elazığ Demokratik Kültür Derneği küçük-burjuva devrimcilerinin yönetimindeydi. Sosyal-emperyalizm teorisinin dernek tabanında gittikçe benimsenmeye başlaması üzerine, dernek yöneticileri rahatsız oldular ve mevcut dernek tabanıyla, kendilerinin dışındaki hareketler arasında düşmanlık yaratmaya başladılar. Devrimcilikle uzaktan yakından hiç bir ilişkisi olmayan bu tutumlarında o kadar ileri gittiler ki, bir kız arkadaşı dernekte tabanca çekip dövdüler.

"Devrimci Yol" adına hareket ettiklerini söyleyen bu kişiler, "Devrimci Yol" sempatizan kitleleriyle diğer hareketlerin sempatizan kitleleri arasında yapay bir düşmanlığı sürekli körüklediler. Öte yandan, bu dernek yöneticileri, derneği her ne kadar kendi istekleri doğrultusunda yönlendirmeye ve tartışmayı engellemeye çalıştılarsa da bütünüyle bunu başaramadılar. "Devrimci Yol" taraftarlarının bir bölümü sosyal-emperyalizm olgusunu kabul etti. "Devrimci Yol" adına hareket ettiklerini söyleyen bu kişiler, siyasi tartışmalarda yetersiz kalınca, bu kez işi şiddete dökmeye başladılar. Bu dönemde birkaç arkadaşı dövdüler. Bir siyasi hareketin gazetesini sattırmayıp yırttılar. Bu dönemde onlar, diğer devrimcilere karşı saldırılarında pavyon ve sokak kabadayıla-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Faşist diktatörlüğün provakasyonlarını arttırdığı günümüzde

«Devrimci Yol» provokasyonlara karşı gözünü açmalı, provokatörleri teşhir ve tecrit etmelidir

Yandaki yazıda ayrıntılı olarak anlattığımız gibi, 20 Şubat günü Ali Rıza Koşar adlı devrimci Elazığ'da vurularak öldürüldü. Aynı olaylar sırasında ve yine aynı kişiler tarafından, iki devrimci de ağır şekilde yaralandı. Bunlar, Elazığ'da gün geçtikçe daha da güçlenen devrimci hareketi bastırabilmek, halkı alevi-sünni Türk, Kürt diye bölmek ve birbirine karşı kışkırtabilmek için girişilen provakasyonların bir devamıdır.

Ali Rıza Koşar'ın ölümünden bir gün önce düzenlenen "Ulaş'ı Anma Mitingi"nde benzer bir provakatif olayı ise proleter devrimciler son anda mitinge katılmayarak engellediler. Topluca Fevzi paşa'ya gidildiği halde geri döndüler.

İki ay kadar önce, Elazığ'ın ilçesi Karakoçan'da da devrimcilerve halk üzerine kurşun yağdıran, birçok devrimciyi ve halktan kişiyi yaralayan, kendilerine "Kürt milliyetçisi" bir siyasi kılıf giydiren bir "grup türemişti. Devrimcilerin ve halkın kararlı karşı koyuşu ve mücadelesiyle tecrit olan ve Karakoçan'ı terketmek zorunda kalan bu provakatörler, adına kullandıkları siyasi grup tarafından da mahkum ve tecrit edildi. Halka ve devrimcilere özeleştiri yapıldı. Bu gibi tertiplere karşı uyanık olunacağı belirtildi. Devrimci hareketin etkin olduğu bu ilçede böylece faşist diktatörlüğe karşı sağlam ve dinamik bir birlik oluştu. Elazığ'ın içinde de

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Eskişehir, Dersim, Dersim Güleç köyü, Balıkesir, Elbistan ve İzmir Çamdibin'de yapılan toplantılarda oportünist "Üç Dünya Teorisi" mahkum edildi

Eskişehir'de yükselen gençlik mücadelesine bağlı olarak proleter devrimci saflara yeni katılan unsurların çoğalmasıyla birlikte Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik, bir kez daha oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin yüzünü kitleler önünde açığa çıkarmak için seminer verdi.

Seminerin başlangıcında 19 Şubat 1972'de faşist diktatörlüğün katlettiği Ulaş Bardakçı anıldı, bütün devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Daha sonra 71 Hareketi'nin değerlendirilmesi yapıldı. Onun olumlu yanlarına sahip çıkıp olumsuz yanlarını red temelinde yükselen bağımsız proleter devrimci hareketin gelişimi anlatıldı.

Söz alan bir yoldaş uluslararası yeni oportünizmin karşı-devrimci özünü sergiledi. Diğer şeylerin yanı sıra, oportünistlerin devrimci işçi köylü iktidarı ve proletarya diktatörlüğü yerine ABD ve Avrupa ile ... ittifakı, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletiyle ittifakı koymak istediklerini belirtti. "Üç Dünya Teorisi", modern revizyonistlerin "kapitalist olmayan yol" tezi ile de uyum içinde olduğunu söyledi.

Daha sonra sözalan Kava siyasetinden bir arkadaş, "Üç Dünya Teorisi"ni savunmanın devrime açıkça ihanet olduğunu vurguladı.

DERSİM

Kalabalık bir kitlenin 5 gün boyunca sabırla izlediği seminerlere Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Gücü, Halkın Sesi Halkın Birliği ve Devrimci Yol söz aldılar.

Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir yoldaş, Kautsky önderliğindeki II. Enternasyonal oportünizmine karşı Lenin'in, Troçkizme karşı Stalin'in, modern revizyonizme karşı Mao Zedung ve Enver Hoca'nın önderlik ettikleri mücadeleleri anlattıktan sonra bugünkü iki çizgi mücadelesinin de bu nitelikte olduğunu çarpıcı biçimde ortaya koydu. "Üç Dünya Teorisi"ni savunan oportünistlerin "günümüzdeki gelişmelerin yolaçtığı değişiklikler" adı altında emperyalizm ve proleter devrimleri çağını reddettiklerini belirtti.

Halkın Yolu'ndan bir arkadaş "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci, anti-Leninist ve sahte anti-emperyalist bir teori olarak kavranıp reddedilmesi gerektiğini vurguladı. Belli oranda ortayolcu tezleri de savunmasına rağmen açıklamaları genel olarak olumluydu.

Eskişehir'de proleter devrimciler, uluslararası yeni oportünizmin karşı-devrimci özünü sergilediler.

Halkın Sesi oportünistleri zaten bir avuç olan tabanlarını getirmediler. Konuşmacı, dinleyicilerin kendisine yönelttiği sorular karşısında kekeledi, gülünç duruma düştü.

Halkın Gücü'ndan bir arkadaş "Üç Dünya Teorisi"ni çeşitli konularda eleştirdi. Daha sonra söz alan Halkın Birliği'nden bir arkadaş "Uluslararası Yeni Ekonomik Düzen" tezini çeşitli alıntılarla eleştirdi. Ancak "Üç Dünya Teorisi"ni savundukları dönemde tespit ettikleri ittifaklar, faşizm gibi meselelerde bazı anlayışlarını değiştirmedikleri, bütünlüklü bir red olayını gerçekleştirmedikleri görüldü.

Devrimci Yol adına konuşan bir arkadaş ise Sovyet sosyal-emperyalizmi diye bir olgu olmadığını belirterek söze başladı. Kautsky'nin "ultra-emperyalizm" tezini ekonomik entegrasyon adı altında savundu. "Üç Dünya Teorisi"ni modern revizyonizmden kaynaklanan görüşlerle eleştirdi.

Son olarak sözalan Halkın Kurtuluşu'ndan bir yoldaş Devrimci Yol'un tavrını kısa bir konuşmayla eleştirdi.

DERSİM-GÜLEÇ KÖYÜ

Çoğunlukla yoksul köylü olan ve beş mezradan oluşan Güleç köyü halkı, her devrimci çalışmada devrimcilerin yanında aktif mücadeleye katılmakta ve devrimcilerle tartışarak dünya ve ülke sorunlarını kavramaktadır.

Yoksul köylüler önünde yapılan tartışmada Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir yoldaş, "Üç Dünya Teorisi"nin sosyalizm ile kapitalizm arasındaki çelişmeyi reddettiğini, Demirellerin, Türkeşlerin devletini devrimin itici gücü saydığını belirtti. Uluslararası oportünizmin ülkemiz temsilcisi olan Aydınlık-Halkın Sesi'nin sınıf işbirlikçisi siyasetini teşhir etti. Konuşmacı daha sonra Halkın Birliği'nin "Üç Dünya Teorisi" ile uyum içindeki tezlerini eleştirdi.

Halkın Yolu adına söz alan konuşmacı, kendilerinin bu oportünist teoriyi reddettiğini fakat saflarında hala bu meselenin tartışıldığını (!) belirtti.

Sözalan bir köylü "II. Dünya" ile birliğin gülünç birşey olduğunu açıkladı.

Seminer sonunda devrimcilerin birliği meselesini gündeme getiren köylülere birlik ve parti meseleleri anlatıldı. Köylüler birliğin bir an önce olmasını istediklerini belirttiler.

BALIKESİR-KASAPLAR MAHALLESİ

Kasaplar mahallesinden Halkın Kurtuluşu yolunda gençlerin düzenlediği toplantıya Halkın Yolu'nun yanı sıra Tüm-Der üyesi bazı memurlar ve Halkın Sesi oportünistleri de katıldılar. Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir yoldaş faşist diktatörlüklerle proletarya diktatörlüklerini aynı kefeye koyan, ülkemizde Ulusal Demokratik Halk Devrimi'ni inkar edip halkı burjuvazinin peşine takmaya çalışan bu sağ oportünist teorinin gerçek özünü mahkum etti.

Halkın Yolu adına konuşanlar, tartışma boyunca "Üç Dünya Teorisi"ni reddettiler, Halkın Sesi oportünistlerinin tüm yalanları ise boşa çıktı. Onların gerçek yüzünü kitleler iyice gördüler.

ELBİSTAN

Elbistan'ın içinde ve Malap, Kantarma ve diğer birçok köylerinde yapılan toplantılarda sağ oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin ipliği pazara çıkarıldı. Ocak ve Şubat ayları boyunca yapılan seminerlerde halk, devrim düşmanlarını ve düşmanın içimize sokmak istediği devrimci maskeli ajanları tanıdı. Halkın Kurtuluşu'nda yayınlanan "Üç Dünya Teorisi"ni teşhir eden yazılar köylülerle birlikte okunup tartışıldı. Bu toplantılar halkın dost ve düşmanlarını tanımasını, devrimcilerle oportünistleri ayırdetmesini sağladı.

İZMİR-ÇAMDİBİ

Düzenlenen seminere 80 kişi katıldı. Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir yoldaş, bu sınıf işbirliği teorisinin dünya halklarını ve proletaryasını devrim yolundan döndürmek istediğini açıkladı.

Halkın Yolu'ndan söz alan konuşmacı ise bu sınıf işbirliği teorisinin reddedilmesi gerektiğini söyledi.

İslahiye'de Ökkeş Alpay arkadaşın cenaze töreni faşistlerin yüreğine korku saldı

İslahiye'de faşistlerin halka ve liseye karşı artan saldırıları çerçevesinde 5 Ocak gecesi İhsan Oraloğlu adında bir şahıs öldürülerek lise bahçesine atıldı. Ülkü Ocakları üyesi olan bu şahsı faşistler, Ülkü Ocaklarından ayrılmak istediği için Türkeş'in "davadan döneni vurun" emrine uyarak öldürmüşlerdir. Babası "Benim oğlumu solcular öldürmedi" diye feryat etmektedir. Suçu devrimcilerin üzerine yıkmaya çalışan MHP'li faşistler, cenazeyi istismar ederek halka saldırdılar ve yurtsever demokrat Ökkeş Alpay arkadaşı dükkanında çalışırken katlettiler. Kendi halinde, işine gidip gelen bir yurtsever olan Ökkeş arkadaşın Katli, faşistlerin kendilerinden olmayan herkese karşı olduklarının kanıtıdır.

Faşistlerin cinayetini ertesi sabah duyan devrimciler, henüz pankartları yazmayı bitirmemişken cenaze götürülüyordu. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarları ortak sloganlar tespit ederek cenazeye katıldılar.

Cenaze gömüldükten sonra kitle dağılmadan Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaş konuştu. Ökkeş arkadaşın halkın yanında yer aldığı için öldürül-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU İÇİN İLERİ

Proleter devrimci hareket başından beri gençliğe büyük bir önem verdi. Onun devrimci mücadelesi için taşıdığı önemi doğru tespit etti. Gençliğin tükenmez devrimci enerjisi, işçi sınıfı ve emekçi halkın enerjisi ile birleştirilirse, devrimin ve sosyalizmin zaferinin durdurulamayacağının bilincinde olarak hareket etti.

Gençliği önemsediği. Onu kazanmak için büyük çaba sarfetti. Reformizmin, revizyonizmin, her türden oportünizmin gençlik üzerindeki etkisini kırmaya çalıştı. Gençliğe ve gençliğin örgütlenmesi konusunda Marksist-Leninist siyasetler ortaya koydu. Aynı konudaki yanlış, oportünist siyasetleri teşhir ve mahkum etti.

Bir yıldır yayınını sürdüren ve bugün 25. sayısı çıkmış olan HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK, gençliğe çeşitli alanlarda yol gösterdi. Gençliğin kendine özgü sorunlarına çözüm getirmeye çalıştı. Gençlik içindeki proleter devrimciler gençlik mücadelesinin içinde yiğitçe, fedakarca yer aldılar. Gençliğin dişe diş mücadelesine önderlik ettiler. Onlarca genç yoldaşımız bu mücadelenin içinde şehit düştü.

Gençlik içindeki proleter devrimciler, proleter devrimci hareketin gençliğin örgütlenmesi meselesindeki siyasetini Türkiye'de bir tarafında hayata geçirdiler. Çeşitli il ve ilçelerde

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Dersim halkının mücadelesini örnek alalım

Öğretmeni, öğrencisi ve tüm personeliyle anti-faşist bir mevzi olan Tunceli Lisesi'ni karatmak için provakasyonlar düzenlenmekte, devamlı olay çıkarmak için öğrenciler tahrik edilmektedir. Okul kapısında devamlı polis arabası bekletilerek polisler tarafından öğrencilere laf atılmaktadır.

Tunceli Lisesi'nde tüm tahrik ve provakasyon çalışmaları başarıya ulaşmayınca yeni bir uygulamaya geçtiler. Şimdi anlatacaklarımız, bu son oyun ve halkın bu oyun karşısındaki tavrı tüm devrimciler için önemli tecrübelerle doludur.

20 Ocak günü saat 9.30 sıralarında önce polis daha sonra jandarma komanda birlikleri tarafından Lise silahlı kuşatma altına alındı. Buna gerekçe ise sözde "evrak dağıtmakla görevli bir polis memurunun öğrenciler tarafından dövülerek silahının alındığı" iddiasıydı.

Okulun sarılması üzerine içerde kalan öğrenciler her ne şekilde olursa olsun faşist diktatörlüğün silahlı güçlerini okula sokmama kararı aldılar. Buna karşılık emniyet kuvvetleri de ne olursa olsun okula girip arama ve tutuklama kararındaydılar. Olay kısa zamanda şehir merkezinde duyuldu. Önceleri kendiliğinden bazı gruplaşmalarla meraklar gideriliyor ve olayın seyri öğrenilmeye çalışılıyordu. Olaylar açıklığa kavuşunca, halkın evlatlarına sahip çıkması için proleter devrimciler yoğun bir çalışmaya başladılar. İlk etapta okul ve çevresindeki durumu incelemek üzere Okul Aile Birliği yöneticilerinden ve halktan bir heyet kuruldu, ve okula gönderildi. Heyetin yaptığı incelemе sonunda şu anlaşılıyordu: Polis ve jandarma birliği okula zorla girmeye ve geniş çapta tutuklama faaliyetine hazırlanıyordu. Siperlere girilerek otomatik silahlar okula çevrilmişti.

İçerde ise öğrenciler arasında herhangi bir panik yoktu. Onlar gür sesleriyle "Dört bir yana haber salsam", "Bu meydanda cengimiz var" diye marşlar söyleyerek kararlılıkla bekliyorlardı.

Bu arada bir çatışmayı önlemek ve polis-jandarma kuşatmasını kaldırmak üze

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Dersim halkının anti-faşist mücadelesi tüm devrimcilere ve halka örnek olmalıdır.

Kitle çizgisi Marksizm-Leninizmin zorunlu bir unsurudur

Sadece ajitasyon ve propagandayla kitleleri devrim safına kazanmanın mümkün olamayacağını bütün sınıf mücadelesi tarihi göstermektedir.

Kitlelerin bilinçlenebilmeleri için yerine başka bir şey konulamayacak bir unsur olan kitlelerin kendi öz siyasi tecrübeleri gereklidir.

Marksist-Leninistler "sınıfa bilinç taşıma" görevini, bu yüzden sadece propaganda ve ajitasyon faaliyeti olarak görmezler. Sınıfa bilinç taşıma ve onu devrimin kararlı savaşçısı haline getirme görevinin en güç, en fazla ustalık gerektiren ve en fazla unutulan unsuru işte budur.

Kitlelerin kendi öz siyasi tecrübeleriyle siyasi gerçekleri kavramaları ve harekete geçmeleri, bütün büyük devrimlerin temel kanunudur.

Reformistler ve maceracıların unutmakta ortak oldukları işte bu temel kanundur.

Onlar, devrimci bilincin, şu ya da bu yöntemle kitlelerin kendi siya

Dev.Sa.7.Sü.4'de

HALKIN KURTULUŞU

Küçükköy Gazi mahallesi halkı faşist diktatörlüğün jandarmasına karşı yiğitçe direndi

Gazi Mahallesi (halk dilinde Çiftlik), İstanbul'da Küçükköy Belediyesine bağlı 20 bin nüfuslu bir gecekondu mahallesidir. Şehirden üç kilometre uzaktadır. Halkın çoğunluğu işçidir.

Mahallede içilen kuyu sularına tuvalet kuyularının pis suları sızıyor. Yol ve elektrik yoktur. Bir tek ilkokul var. Kız çocuklar ise ortaokul ve liseye gidemiyor. Çok az sayıda erkek çocuk günde 5 lira yol parası vererek okula devam edebiliyor. Kanalizasyon yok. Çöpler hiç toplanmıyor.

Yakında taşocağında müteahhitler, kendi kârlarını artırmak için evlerin 150 metre yakınında 10 ton gücünde dinamit patlatınca birçok ev hasar gördü. Halk müteahitlere saldırdı.

19 Şubat Pazar günü halk, Belediyeyi protesto etmek ve topluca sorunlarını anlatmak için Çiftlik Mezarlık semtinde yürüyüşe geçti. Yol boyunca kahvelerde konuşuldu, halka sorunları anlatıldı. "Yol, su, elektrik isteriz", "Taş-

Dev.Sa.7.Sü.1'de